

PHÚT GIAO THỪA

NGHI THỨC ĐÓN LÒNG CHÚA XÓT THƯƠNG VÀO NHÀ NGÀY ĐẦU NĂM

Đúng giờ Giao Thừa (hoặc sáng Mồng Một Tết), mọi người trong gia đình cùng quy tụ trước bàn thờ có chưng hoa nến, nhang đèn. Trên bàn thờ đặt ảnh Lòng Chúa Thương Xót, bên cạnh đó là cuốn Phúc Âm.

Tất cả cùng nhau trang nghiêm hân hoan cử hành nghi thức đón Lòng Chúa Xót Thương vào Gia Đình ngày Đầu Năm Mậu Tuất 2018, cũng là Năm Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống Niềm Vui vào Tình Yêu Lòng Chúa Thương Xót, biết Hiệp Thông trong Đức Ái.

1. Tôn Kính Ảnh Lòng Chúa Thương Xót

- Chủ sự : Nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần
- Cộng đoàn : Amen
- Chủ sự : Lạy Chúa Thánh Thần,

Chúng con đã bước sang năm mới, thêm một tuổi mới. Xin Chúa đến xông đất gia đình chúng con, ban cho mỗi người chúng con tràn đầy tình yêu Chúa. Xin thánh hóa năm tháng ngày giờ chúng con đang sống.

Đâng lên Chúa giây phút linh thiêng đầu năm, xin Chúa ngự đến trên tâm hồn chúng con, và đổ tràn lửa

yêu mến trên chúng con trong buổi cầu nguyện đầu năm Kỷ Hợi 2019 này.

- Cộng đoàn : Hát “Cầu xin Chúa Thánh Thần. Người thương thăm viếng hồn con...” (hoặc bài hát khác tương tự)

- Chủ sự : Chúa Giêsu phán với thánh nữ Faustina : *“Cha sẽ ban cho các con một chiếc bình để dùng mà đến với những ân sủng từ nguồn mạch Lòng Thương Xót. Chiếc bình ấy là bức hình với hàng chữ : ‘Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.’ Cha ước mong bức hình này được tôn kính một cách công khai trên khắp thế giới. Qua bức hình này, Cha sẽ ban nhiều ân sủng cho các linh hồn. Đó sẽ là một vật nhắc nhở về các yêu sách của lòng thương xót Cha, bởi vì dù mạnh mẽ đến mấy, đức tin cũng chẳng ích gì nếu thiếu việc làm kèm theo.”* (NK, 47.50.327.414.742)

Tin tưởng vào lời Chúa phán hứa, trong giây phút thiêng liêng đầu năm mới, chúng con đến với linh ảnh lòng thương xót Chúa, và thân thưa với Chúa : Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.

- Cộng đoàn : hát “Chúa Giàu Lòng Xót Thương”

ĐK : Lạy Chúa Giêsu, con tin tưởng nơi Chúa. Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa. Vì ngoài lòng Chúa xót thương, không còn nguồn hy vọng nào. Chúng con đặt vào Chúa, lòng tín thác của mỗi chúng con.

PK : Nhân loại hôm nay đang trải qua bao là sự dữ. Con người hôm nay đang sống trong tuyệt vọng lo âu. Chúng con đến kêu cầu, Chúa giàu lòng xót thương. Ngài mở ra con đường, đưa đến tận nguồn suối yêu thương.

2. Công Bố Tin Mừng

- Chủ sự : Trong năm 2019 này, Giáo Hội kêu gọi Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống Trong Niềm Vui vào Tình Yêu Lòng Thương Xót, biết Hiệp Thông trong Đức Ái. Gia đình chúng con xin để cho Lời Chúa soi sáng, hướng dẫn, và chúng con quyết tâm đem Lời Chúa ra thực hành trong cuộc sống, đó là cách thức truyền giảng Tin Mừng hữu hiệu nhất trong thời đại này.

- Công bố Tin Mừng :

Tin Mừng Chúa Giêsu theo Thánh Marcô.

Khi ấy, mẹ và anh em Đức Giêsu đến, đứng ở ngoài, cho mời Người ra. Lúc ấy đám đông đang ngồi quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng : "Thưa Thầy, có mẹ và anh chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy!" Nhưng Người đáp lại : "Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?" Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói : "Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em tôi, là mẹ tôi."

Đó là lời Chúa.

- Cộng đoàn : Lạy Đức Kitô, ngợi khen Chúa.

(thình lạng giây lát)

3. Lần Chuỗi Lòng Thương Xót (10 kinh)

- Chủ sự : Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã hứa : Linh hồn nào đọc chuỗi kinh lòng thương xót, sẽ được Chúa ấp ủ trong suốt cuộc sống, và nhất là trong giờ chết, Chúa sẽ bảo bọc những linh hồn đọc chuỗi kinh này như vinh quang riêng của Chúa. Chúa ước ao cho toàn thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Chúa. Và Chúa khát khao ban tràn đầy những ân sủng khôn lường cho

những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa.
(NK, 687.754.811).

Giờ đây chúng con cùng tha thiết đọc chuỗi kinh do chính Chúa truyền dạy để cầu xin cho toàn thế giới, vì nhân loại sẽ không được bình an cho đến khi nào quay về với Lòng Thương Xót của Chúa với niềm tín thác (NK, 300).

- Cộng đoàn :

- "Lạy Cha Hằng Hữu, con xin dâng lên Cha: Mình và Máu, Linh hồn và Thần Tính của Con rất yêu dấu Cha, là Đức Giêsu Kitô, Chúa Chúng con, để đền vì tội lỗi chúng con và toàn thế giới." (1 lần).

- "Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu. Xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới." (10 lần).

- "Lạy Đấng Chí Thánh là Thiên Chúa Toàn Năng Hằng Hữu. Xin thương xót chúng con và toàn thế giới." (3 lần)

- "Kính lạy máu và nước đã tuôn trào từ Thánh Tâm Chúa Giêsu như thác nguồn Thương Xót chúng con. Con tín thác vào Chúa." (3 lần)

- Chủ Sự : Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã nói : "Hãy đến với Ta, hỡi những ai vất vả gánh nặng, Ta sẽ nâng đỡ bổ sức cho..." Chúng con xin đặt tất cả mọi chương trình dự tính, công ăn việc làm, sức khỏe, việc học hành thi cử, những lo toan vất vả khó khăn, và tất cả trong lòng thương xót của Chúa. Chúng con tìm nương ẩn nơi Trái Tim Chúa trong năm mới này và suốt cả cuộc hành trình lữ thứ trần gian. Xin Chúa che chở và gìn giữ chúng con luôn sống trong bình an.

- Cộng đoàn (hát) : Trong trái tim Chúa bao nhân lành, con xin được một chỗ nghỉ ngơi, nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi, như nước mưa tan trong biển khơi. Nhỏ bé thôi, nhỏ bé thôi, trái tim con trong trái tim Người, nhỏ bé thôi, là tình con trong khối tình Người.

Trái tim hồng Thiên Chúa, trái tim người Cha, mãi muôn đời yêu dấu chúng con gần xa. Tháng năm ngày con sống thiết tha lời ca. Có ân tình Thiên Chúa trái tim nở hoa.

4. Lời Kinh Tận Hiến

- Chủ sự : Trong niềm hân hoan đón chào năm mới, với tất cả lòng tin yêu, phó thác, cậy trông, gia đình chúng con xin được tận hiến cho lòng thương xót của Chúa.

- Cộng đoàn : Lạy Chúa Giêsu, từ nay chúng con xin hoàn toàn tận hiến cho Chúa, trong bàn tay từ ái Chúa. Chúng con dâng hiến trọn vẹn quá khứ, hiện tại và tương lai của chúng con.

Lạy Chúa Giêsu, từ nay xin Chúa hãy săn sóc, bảo vệ, chở che gia đình của chúng con. Xin giúp chúng con trở thành những người con ngoan hiền của Chúa và của Mẹ Maria rất Thánh, Mẹ Chúa.

Qua diện mạo của Chúa đây, xin lòng thương xót của Chúa chiến thắng mọi thế lực ác thần trên thế gian. Xin cho những ai khi sùng kính lòng thương xót của Chúa sẽ không bị hủy diệt. Xin lòng thương xót của Chúa trở thành niềm vui của họ ngay đời này, là niềm hy vọng trong lúc sinh thì, và là vinh quang của họ trong cuộc sống vĩnh hằng.

Chúng con cầu xin, Chúa là Đấng Hằng Sống và hiển trị muôn đời. Amen.

5. Kinh Cầu Cho Gia Đình *(do ĐTC Phanxicô soạn)*

- Chủ sự : Chúng con đang sống năm Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống Niềm Vui vào Tình Yêu Lòng Thương Xót. Xin được hiệp ý với Đức Thánh Cha dâng lên Chúa lời kinh cầu cho các gia đình đang sống trong thế giới này.

- Cộng đoàn :

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse,
Chúng con chiêm ngắm nơi Ba Đấng ánh rạng ngời của tình yêu đích thực. Chúng con tin tưởng thân thưa với Ba Đấng.

Lạy Thánh Gia Nazarét,
Xin cũng biến gia đình chúng con thánh nơi hiệp thông và nhà cầu nguyện, thành trường học đích thực của Tin Mừng và giáo hội tại gia.

Lạy Thánh Gia Nazarét,
Ước gì chúng con không bao giờ nhận thấy bạo lực, khép kín, và chia rẽ trong các gia đình nữa.

Xin cho những ai bị tổn thương hay bị làm gương xấu, nhanh chóng được an ủi và chữa lành.

Lạy Thánh Gia Nazarét,
Xin cho Thượng Hội Đồng Giám Mục sắp đến có thể khơi dậy nơi mọi người ý thức về sự linh thánh, và bất khả xâm phạm của gia đình, vẻ đẹp của nó trong kế hoạch của Thiên Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Mẹ Maria và Thánh Giuse,
Xin lắng nghe và nhận lời chúng con cầu xin. Amen

6. Lời Nguyện Đầu Năm :

- Chủ sự : Với trọn niềm tin thác vào Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót, chúng ta cùng dâng lên Thiên Chúa những lời khẩn nguyện đầu năm.

- Lời cầu 1: Nhìn lại năm cũ đã qua, chúng con thấy mình còn nhiều lỗi lầm và thiếu sót. Xin Chúa ban ơn tha thứ, và cho chúng con cũng biết tha thứ cho nhau, để trong năm mới này, chúng con sống đẹp lòng Chúa và thương yêu nhau nhiều hơn. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

- Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lời cầu 2 : Trong năm vừa qua, chúng con đã nhận được biết bao hồng ân của Chúa. Xin cho chúng con biết cảm tạ Chúa, và sử dụng ân huệ Chúa ban mà phục vụ tha nhân, để trong suốt năm mới này, đời sống chúng con là một lời cảm tạ Chúa nhân lành vô biên. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu.

- Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Lời cầu 3 : Sống bình an, mạnh khỏe, hạnh phúc đầy tràn, nhất là sống trong tình thương của Chúa, đó là những ước mơ của chúng con. Xin Chúa cho những lời cầu chúc của chúng con trở thành hiện thực trong năm mới này. Nhờ lời Đức Mẹ chuyển cầu

- Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

- Chủ sự : Chúng ta cùng nhau đọc lên lời kinh mà chính Đức Giêsu đã dạy chúng ta để cầu nguyện cho nhau : “ Lạy Cha chúng con ở trên trời...”

7. Cầu Nguyện cho Tổ Tiên và Chúc Tuổi Ông Bà Cha Mẹ

- Chủ sự :

Lạy Chúa là Cha rất nhân từ, Chúa dạy chúng con phải giữ lòng hiếu thảo. Hôm nay nhân dịp đầu năm mới, chúng con họp nhau đây để kính nhớ Tổ Tiên và Ông Bà Cha Mẹ.

Xin Chúa ban mọi ơn lành xuống trên những bậc sinh thành dưỡng dục chúng con, và giúp chúng con luôn sống phải đạo đối với các ngài.

Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con.
Amen.

- Cộng đoàn (*niệm hương*) : Mỗi người tuần tự đến trước bàn thờ niệm hương, và cắm vào bát nhang. Kết thúc, mọi người cùng hát bài “Cầu cho Cha Mẹ”

- Cộng đoàn (*hát*) :

1. Xin Chúa (í - a) chúc lành cho đời cha mẹ của con. Công ơn là như núi non, dưỡng nuôi con bao ngày vuông tròn. Con sinh đến trong đời, an vui nhờ có ơn trời, và ơn Cha Mẹ suốt đời coi nhẹ khổ đau.

ĐK: Xin cho cha mẹ con thấm mãi tình son của Chúa Trời, cho con giữa gia đình luôn sống theo tình người con ngoan.

2. An vui cũng như đau buồn, luôn đẹp tấm lòng mẹ cha. Ai qua là bao chốn xa. Thấy đâu vui cho bằng mái nhà. Mai con lớn lên rồi, ra đi tung cánh trong đời, dù xa vô bờ, vẫn nhớ đến tình mẹ cha.

8. Cầu Nguyện Cho Các Gia Đình Sống trong Niềm Tin và Tình Yêu

- Chủ sự :

Lạy Chúa Cha nhân từ giàu lòng thương xót! Chúa là Đấng tạo thành vũ trụ. Xin lấy Tình Cha mà ấp ủ mọi Gia đình Kitô hữu trong vòng tay âu yếm của Cha. Đặc biệt xin Cha chúc phúc cho mọi người trong gia đình chúng con đang hiện diện nơi đây, có mặt cũng như vắng mặt, còn sống hay đã qua đời. Xin ban Thần khí đổi mới mọi tâm hồn trong căn nhà này, giúp chúng con biết tạo niềm tin và tình yêu trong đời sống hàng ngày, để làm nhân tố sống Phúc âm trong gia đình cũng như ngoài xã hội. Đặc biệt trong Năm Mậu Tuất này, xin cho chúng con biết thông truyền Lòng thương xót của Cha đến với mọi người chung quanh bằng hành động cụ thể tha thứ và khoan dung.

Xin Cha chúc lành và ban bình an cho ngôi nhà mà chúng con đang trú ngụ thờ phượng Cha. Ước gì Tình thương của Cha bao trùm nơi đây, để người nghèo khổ tìm thấy chút ủi an nơi ngôi nhà này, và kẻ đói khát nhận được của ăn lót dạ nuôi thân.

Xướng : Chúng con cùng cầu xin Chúa.

Đáp : Xin Chúa nhậm lời chúng con.

-Hát : KINH HÒA BÌNH

Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người. Lạy Chúa xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa. Để con đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục, đem an hòa vào nơi tranh chấp, đem chân lý vào chốn lỗi lầm.

Để con đem tin kính vào nơi nghi nan, chiếu trông cậy vào nơi thất vọng. Để con dội ánh sáng vào nơi tối tăm, đem nguồn vui đến chốn u sầu.

Lạy Chúa xin hãy dạy con, tìm an ủi người hơn được người ủi an, tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết, tìm yêu mến người hơn được người mến yêu.

Vì chính khi hiến thân, là khi được nhận lãnh, chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân. Vì chính khi thứ tha, là khi được tha thứ. Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời.

Ôi ! Thần linh thánh ái xin mở rộng lòng con, xin thương ban xuống những ai lòng đầy thiện chí: **ƠN AN BÌNH.**

- Chủ sự : Giờ cầu nguyện đón Lòng Chúa Thương Xót vào gia đình ngày đầu năm 2019 đã xong, chúng ta hãy ra đi loan báo Lòng Thương Xót của Chúa cho mọi người khắp mọi nơi.

- Cộng đoàn : Tạ ơn Chúa.
(Sau một tràng pháo tay, con cái chúc tuổi cho cha mẹ. Cha mẹ mừng tuổi cho con cái. Anh chị em mừng tuổi cho nhau.)

*Lm. Giuse Trần Đình Long,
Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè
biên soạn*

(trong TÂM TÌNH MỤC TỬ - Mỗi năm một chủ chăn – Năm C)

HIỆP THÔNG TRONG ĐỨC ÁI

Anh chị em rất thân mến,

Khởi đầu năm Phục vụ mới, Giáo Hội mời gọi chúng ta hãy tỉnh thức và cầu nguyện, hãy luôn mở lòng và sống xứng đáng, để có thể sẵn sàng đón tiếp Chúa, không chỉ trong dịp lễ Giáng Sinh mà còn trong mọi lúc, qua mọi vóc dạng, hầu được an vui chào đón Chúa quang lâm.

Với định hướng sống “hiệp thông trong đức tin và đức ái để loan báo Tin Mừng”, suốt hai năm qua, cộng đoàn giáo phận chúng ta đã nỗ lực sống hiệp thông trong đức tin qua việc cầu nguyện và trong những cố gắng thăng tiến mọi thành phần dân Chúa. **Năm nay, chúng ta sẽ cùng nhau sống “hiệp thông trong đức ái”.**

Tại sao chúng ta phải thực hiện điều này?

Chính đức tin, qua những trang đầu của sách Sáng thế, khai mở cho chúng ta ý thức thuộc về. Tất cả mọi người chúng

ta đều thuộc về Thiên Chúa là Cha – Đấng dựng nên chúng ta giống hình ảnh Ngài là tình yêu, là sự hiệp thông. Tương giao và hiệp thông đã trở thành bản chất, thành nhu cầu thiết yếu của đời sống con người. Vì cùng là con Chúa, chúng ta cũng là anh chị em của nhau, nghĩa là cũng thuộc về nhau. Nhờ tình yêu thương của Chúa và trong sự liên đới với người khác, đặc biệt là cha mẹ và những người thân thuộc mà chúng ta được làm người và được làm con Chúa. Trong mối liên hệ ấy, chúng ta luôn được mời gọi sống với và sống cho nhau. Và trong ý thức thuộc về này, chúng ta hiểu được tại sao Thiên Chúa đòi hỏi chúng ta phải yêu mến Chúa và yêu thương mọi người (x. Mc 12,33).

Đặc biệt, đối với các Kitô hữu, thánh Phaolô còn nói đến tính thuộc về Đức Kitô và thuộc về nhau còn sâu xa và sống động hơn khi xác quyết rằng: mỗi Kitô hữu là chi thể của Đức Kitô, làm nên thân mình mầu nhiệm của Ngài là Giáo Hội (x. 1Cr 10,16-17). Vì thế, mọi người đều có liên hệ, đồng thời, cũng có ảnh hưởng đối với Giáo Hội và với nhau. Một bé gái 6 tuổi ở Mỹ đã có sáng kiến tích góp và quyên góp để cung cấp mũm, cứu được hàng triệu trẻ em Phi châu tránh bị nhiễm sốt rét. [1] Cũng có những hậu quả tai hại trong lòng Giáo Hội hôm nay đã khiến Đức Giáo Hoàng Phanxicô đau đớn nhắc lại niềm xác tín của thánh Phaolô: *“Nếu một chi thể đau, thì toàn thể các chi thể cùng đau”* (1 Cr 12,36). [2] Mối liên hệ với Giáo Hội và với nhau chính là điều thúc đẩy và đòi buộc chúng ta sống tình hiệp thông trong đức ái, để có thể sống xứng đáng và góp phần xây dựng gia đình con cái Thiên Chúa.

Hiệp thông trong đức ái vừa là nhu cầu vừa là trách nhiệm của mỗi người được sinh ra trên trần thế này. Thực vậy, những khả năng tinh thần, thể lý và vật chất mình có được không hoàn toàn là của riêng mình, vì trong đó cần nhờ ơn Chúa và những liên hệ góp phần của bao người. Vì thế, những

khả năng ấy cần được sử dụng trong ý thức trách nhiệm đối với Chúa là Đấng ban ơn và với mọi người là anh chị em của nhau.

Sống hiệp thông trong đức ái như thế nào?

Trong ánh sáng ấy, chúng ta được mời gọi thông dự vào mầu nhiệm hiệp thông trong sự sống và trong tình yêu, với nhu cầu và bổn phận sống hiệp thông trong đức ái để được triển nở và góp phần xây dựng chung. Sống đức ái hoàn hảo chính là sống ý thức chúng ta được **“Thuộc về”**. Là Kitô hữu, chúng ta thuộc về Giáo Hội là nhiệm thể của Chúa Kitô, thuộc về giáo phận là một Giáo Hội địa phương, thuộc về một giáo xứ, một cộng đoàn, một gia đình và liên đới với mọi người chung quanh vì là anh chị em cùng một Cha trên trời. Ý thức thuộc về này phải được thể hiện bằng những hành động cụ thể và thiết thực.

Thực sự, ai cũng cần được hiểu biết, được đón nhận, được trân trọng, được yêu thương, được cứu rỗi. Chính Thiên Chúa là Cha của tất cả chúng ta luôn quan tâm chăm lo cho từng người. Nhưng Thiên Chúa không muốn làm một mình. Ngài mời gọi và cho chúng ta cơ hội cộng tác khi đặt chúng ta trong mối tương giao yêu thương với Ngài và với mọi người, để chúng ta có thể sống nhờ liên đới và góp phần phục vụ lẫn nhau. Đó là một kế hoạch thật tuyệt vời, như thánh Phanxicô Assisi đã cảm nghiệm: **“chính lúc cho đi là lúc nhận lãnh...”**. Quả thật, càng quảng đại giúp người khác hạnh phúc thì chúng ta càng cảm nhận được niềm hạnh phúc sâu xa và lớn lao.

Vì thế, để sống tinh thần **“hiệp thông trong đức ái”**, tôi thiết tha kêu gọi mọi thành phần dân Chúa trong giáo phận chúng ta, từ nay và nhất là trong suốt năm 2019 này, hãy tích cực khơi dậy và sống ý thức thuộc về trong mọi cấp độ liên hệ: với Chúa, với Giáo Hội và xã hội. Tùy vai trò, vị trí, khả năng và hoàn cảnh cụ thể, hãy phát huy những sáng kiến để **thể hiện tinh thần hiệp thông trong đức ái cách thiết thực**.

Xin quý cha xứ quan tâm thăm viếng, nắm bắt đầy đủ hơn tình hình các gia đình trong giáo xứ, nhất là những gia đình đang gặp khó khăn về tinh thần cũng như về vật chất, và có những kế hoạch mục vụ thích hợp, như Hội đồng Giám mục Việt Nam đã kêu gọi.

Xin quý vị phụ trách các uỷ ban, các giới, các đoàn thể, các cộng đoàn sống đời thánh hiến, hãy phát huy sáng kiến trong điều kiện của mình, **thiết lập một chương trình sống tình hiệp thông và thực thi đức bác ái bằng những việc làm cụ thể.**

Cũng xin quý cha xứ và quý vị phụ trách các uỷ ban, các giới, các đoàn thể, v.v. **vui lòng sớm gửi những kế hoạch** mục vụ liên quan đến các gia đình, nhất là những gia đình đang gặp khó khăn, và những chương trình cụ thể nhằm thực hiện sự hiệp thông trong đức ái về Ban Thư ký của Hội đồng Mục vụ giáo phận, để thuận tiện cho việc đồng hành và lượng định.

Để cùng sống tình hiệp thông trong đức ái một cách cụ thể trong toàn giáo phận, tôi kêu gọi các giáo xứ, các cộng đoàn tu sĩ, các giới, các đoàn thể, các gia đình, v.v. mỗi ngày hãy đọc một kinh Lạy Cha, mười kinh Kính Mừng và một kinh Sáng Danh, để cầu nguyện cho các gia đình trong giáo phận chúng ta đang gặp khó khăn về tinh thần cũng như về vật chất, đồng thời, cũng cầu nguyện cho mọi thành phần dân Chúa trong giáo phận chúng ta biết sống ý thức thuộc về ngày càng sâu xa hơn, hầu có thể tích cực sống tình hiệp thông trong đức ái.

Xin Lòng Thương Xót Chúa là nguồn hiệp thông và là mẫu gương bác ái tuyệt hảo, luôn liên kết mọi thành phần dân Chúa trong giáo phận chúng ta và thôi thúc mọi người nhiệt tâm sống tình bác ái.

Thân ái chào anh chị em.

Ngày 08 tháng 12 năm 2018
+ Giuse Nguyễn Tấn Tước
Giám mục giáo phận Phú Cường

**Ngày Xuân với Nhật ký Thánh Nữ Faustina*

NĂM MỚI ƠI. XIN CHÀO!
MÙA XUÂN ƠI. XIN CHÀO!
& CHÉN ĐẮNG ƠI. XIN CHÀO!

Tôi đang kết thúc năm cũ trong đau thương, và khởi đầu một năm mới cũng trong đau thương. Hai ngày trước, tôi đã phải nằm bệnh. Tôi cảm thấy quá yếu nhược và một cơn ho rũ rượi đã làm kiệt sức tôi. Ngoài ra, trong ruột còn một cơn quặn đau triền miên và chứng buồn nôn đã đưa tôi đến chỗ rã rời.

Vì không thể tham dự giờ kinh cộng đoàn, nên tôi chỉ hợp lòng. Khi các chị em thức dậy lúc mười một giờ đêm để canh thức và đón chào năm mới, tôi vẫn quần quai trong cơn đau, suốt từ chập tối đến tận nửa đêm. Tôi liên kết đau khổ của tôi với kinh nguyện của chị em đang canh thức trong nhà nguyện, để đền tạ Thiên Chúa vì những xúc phạm của các tội nhân. (NK, 1451)

Khi chuông đồng hồ điểm mười hai tiếng, linh hồn tôi đắm chìm trong tịnh hiệp và được nghe lời này:

“Hỡi con nhỏ của Cha, đừng sợ hãi, vì con không cô đơn. Hãy chiến đấu can trường, vì cánh tay Cha đang nâng đỡ con. Hãy chiến đấu vì phần rỗi cho các linh hồn, thúc dục họ hãy tín

thác vào Lòng Thương Xót của Cha, vì đó là nhiệm vụ của con ở đời này và đời sau.”

Sau những lời ấy, tôi được hiểu biết hơn về lòng thương xót của Chúa. Chỉ có linh hồn nào muốn trầm luân mới bị trầm luân, vì Thiên Chúa không kết án một ai (NK, 1452)

Chúc mừng Năm Mới. Xin chào người.

Trong khoảng thời gian này, sự hoàn thiện của tôi sẽ được nên trọn.

Lạy Chúa, con xin cảm tạ Chúa trước về mọi điều lòng nhân lành Chúa sẽ gửi đến cho con. Cảm tạ Chúa về chén đau khổ con sẽ được uống hằng ngày.

Lạy Chúa, xin đừng giảm bớt vị đắng, nhưng hãy thêm sức cho môi con, để khi nhấp chén đắng này, con vẫn biết mỉm cười trong tình yêu Chúa là Tôn Sư của con.

Lạy Chúa, con xin cảm tạ vì vô vàn an ủi và ân sủng Chúa trào đổ cho con mỗi ngày như sương mai, lặng lẽ, không nhận thấy được trước những con mắt tò mò, nhưng chỉ mình Chúa và con biết được mà thôi.

Vì tất cả điều ấy, con xin cảm tạ hôm nay, bởi vì trong lúc Chúa trao chén đắng cho con, biết đâu tâm hồn con không thể cảm tạ Chúa (NK, 1449)

Ôi lạy Chúa, vì thế ngay hôm nay, con xin phó thác mình con và yêu mến chấp nhận thánh ý Chúa.

Những định lệnh của Chúa vô cùng khôn ngoan, lúc nào cũng dịu dàng và nhân ái đối với con, mặc dù đôi khi con không thể hiểu ra, cũng không thể dò thấu.

Lạy Tôn Sư của con, con xin trọn niềm suy phục Chúa là hoa tiêu hồn của con, xin hãy điều hướng con theo những ước muốn linh thánh của Chúa.

Con xin vui sâu bản thân con trong Trái Tim rất hay thương của Chúa, một đại dương nhân ái vô tận (NK, 1450)

Hôm nay là lễ Tân Niên. Sáng nay, tôi cảm thấy quá yếu nhược nên không sang phòng bên cạnh để hiệp lễ. Tôi không thể đi dự thánh lễ vì cảm thấy quá yếu bệnh, và đành dằng lòi tạ ơn trên giường.

Tôi rất muốn đi dự thánh lễ và sau đó xưng tội với cha Andrasz, nhưng cảm thấy rã rời quá nên không thể đi lễ mà cũng chẳng xưng tội được. và vì thế, linh hồn tôi đã đau đớn vô cùng.

Sau giờ điểm tâm, chị phụ trách y tế đến và hỏi: “Chị ơi, tại sao chị không đi dự lễ?”

Tôi trả lời không đi nổi. Chị ấy lắc đầu ngao ngán và nói: “Lễ trọng đến thế mà chị không chịu đi dự lễ!” Rồi chị ấy ra khỏi phòng.

Tôi đã nằm liệt giường hai ngày, quần quai trong đau đớn, chị ấy không đến thăm, đến ngày thứ ba, chị ấy mới đến, không hỏi xem tôi có sức trở dậy được không, nhưng khiêu khích chất vấn tại sao tôi không đi dự lễ.

Khi ở một mình, tôi đã cố gắng trở dậy, nhưng bị cơn bệnh bám riết, thành ra tôi đành nằm lại giường với lương tâm thanh thản.

Tuy nhiên, tâm hồn tôi có nhiều điều để dâng cho Chúa và kết hợp thiêng liêng với Người trong thánh lễ thứ hai.

Sau thánh lễ thứ hai, chị y tế trở lại với tôi, nhưng lần này với khả năng chuyên môn của người coi y tế và một chiếc nhiệt kế. Tôi không bị sốt, mặc dù bệnh rất trầm trọng và không thể dậy nổi. Thế là lại thêm một bài học nữa, chị dạy tôi đừng nên đầu hàng trước bệnh tật.

Tôi trả lời chị rằng tôi biết, ở đây chỉ được coi là bệnh nặng khi đã lâm cơn hấp hối sau cùng.

Tuy nhiên, vì biết chị ấy sắp sửa giảng thêm cho một bài học nữa, nên tôi nói thêm lúc này tôi chưa cần được hun đúc lòng sốt sắng. Và một lần nữa, tôi còn lại một mình trong phòng.

Tâm hồn tôi tan nát trong sầu muộn, cay đắng đầy ứ linh hồn, tôi lặp đi lặp lại lời này:

“Năm Mới ơi, xin chào!

Mùa Xuân ơi, xin chào!

Và Chén đắng ơi, xin chào!”

Lạy Chúa Giêsu của con, tâm hồn con hăm hở đón chờ Chúa, nhưng gánh nặng bệnh tật không cho phần xác con đến tham dự giờ kính cộng đoàn, và con bị nghi ngờ là đồ biếng nhác. Những đau khổ của con vì thế mà tăng thêm.

Sau bữa tối, Mẹ Bề Trên ghé qua một lúc, nhưng rồi lại đi ngay. Tôi định nhờ mời cha Andrasz đến phòng để giải tội cho tôi, nhưng đành hăm lại vì hai lý do: thứ nhất, đừng tạo dịp xầm xì như đã xảy ra về việc đi lễ; và thứ hai, tôi cũng không thể cáo mình, bởi vì tôi sẽ òa lên khóc như một đứa trẻ mà thôi.

Một lúc sau đó, một chị khác lại đến và quở trách: “Này chị! Có ít sữa và bơ trong lò kia. Sao không chịu uống đi?” Tôi đáp rằng tôi không có sức, và không ai lấy dùm cho tôi (NK, 1453)

Khi màn đêm buông xuống, những đau đớn phần xác càng dữ dội thêm cộng với nỗi thương đau tinh thần. Đêm tối và đau khổ. Cái tĩnh mịch của bóng đêm đã cho tôi được đau khổ một cách tự do. Thân xác tôi chịu căng trên thập giá.

Tôi giẫy giụa trong đau đớn dữ dội cho đến mười một giờ đêm. Trong tâm trí, tôi đến Nhà Tạm, mở Bình Thánh ra, tựa đầu vào Bình Thánh, và tất cả nước mắt lặng lẽ giàn giụa vào Trái Tim của Đấng duy nhất hiểu biết thương đau và khổ ải là thế nào.

Tôi cảm nghiệm được sự ngọt ngào của đau khổ.

Linh hồn tôi càng ước ao cơn thống khổ ngọt ngào này, và có lẽ tôi sẽ không đánh đổi để lấy tất cả kho báu trần thế. Chúa ban cho tôi sức mạnh tinh thần và đức ái đối với những người đã tạo nên những đau khổ này.

Đó là ngày đầu tiên của Năm Mới (NK, 1454)

ĐẦU XUÂN KHAI BÚT

- **Đêm Ba Mười: Sống xứng đáng... giữa những người xứng đáng!**

"Con hơn cha, nhà có phúc" Nếu đời sau khá hơn đời trước, tức là dòng họ, gia đình ấy "đang đi lên", đang phát triển một cách tích cực. Nói cách khác, họ đang "bồng bênh ở đỉnh trên của đợt sóng nước". Dân gian cũng có câu "không ai khó ba đời".

Ý muốn nói, đời ông, đời cha nếu đã phải gian khổ, đến đời con cháu

hà
tất lại phải
tiếp tục
khổ sở.
Nói vậy
tức là mặc
nhiên thừa
nhận đời
sống

không có gì là thường tồn, tồn tại mãi mãi. Tất cả đang biến hóa, chuyển biến từng giây từng phút, trong từng bước đi của con người... vô thường, vô ngã, không có gì tự nhiên có, cũng chẳng có gì mất đâu cả, năng lượng luôn được bảo tồn, được cân bằng. Hít vào, thở ra, như một hơi thở, một nhịp đập của trái tim vũ trụ. Đời sống là một hành trình tương đối dài giữa hai bờ mé, sự sống vô tận và cuộc sống có giới hạn (bởi sinh-tử).

Một lý tưởng cho cuộc sống, và những nguyên tắc nhất định, trong hành trình của một đời người, thiết nghĩ cũng không có gì quá đáng mà con người chúng ta không với tới được để xứng đáng làm người, với thân phận của một con người.

Giữa muôn loài đang tồn tại và dự phần trong sự hình thành của thế gian này, hình như chỉ có con người là chủng loại đã nhận được một "món quà" tuyệt vời từ tay Tạo Hóa, đó là Tự Do Ý Chí. Thành tâm thì tâm thành. Muốn được vậy, phải thật lòng với bản thân mình, và hết lòng với mọi người. Không phân biệt - không có nghĩa là không biết - người ấy thiện hay bất thiện. Bởi lẽ con người vẫn còn thay đổi, vẫn có thể thay đổi, bởi vì... luôn luôn có một cách khác!

Sống là trải nghiệm và sáng tạo. Trải nghiệm

tức sáng tạo. Sáng tạo là thước đo trí tuệ của một người. Hai việc này gắn liền nhau như hình với bóng, như nguyên nhân và kết quả, đồng hành, đồng bộ. Chưa trải nghiệm mà có thể sáng tạo ư? Chỉ là hoang tưởng! Sống không có nguyên tắc. Sao cũng được, miễn là được lợi cho mình. Đây là loại người cơ hội, tự cho ta là "thực tế" hoặc "thực dụng"! Lại có người khư khư giữ chặt nguyên tắc, không buông, chỉ biết quan tâm đến bản thân, ai sao mặc kệ, đó là chủ nghĩa kinh nghiệm với xu hướng giáo điều. Sống phải có nguyên tắc, nhưng cũng phải biết hợp tình hợp lý, phù hợp với tình cảnh và lý trí.

Con người là một sinh động vật, một thực thể đầy đủ trí khôn và lòng thương người. Nếu cảm thấy đơn độc hoặc lẻ loi, đó là tự và do mình chưa hiểu rõ mình, chưa biết sử

dụng cái kho tàng (*thân-tâm*) mà mỗi người đều được ban tặng khi mới vừa sinh ra chào đời. Chỉ biết phung phí lao vào những cái vật vãnh, phù phiếm không đáng kể, không đáng làm, không đáng phải quan tâm chú ý. Khác gì người có tiền của mà không biết sử dụng, thuốc men trước mặt mà không chịu uống!

- Hãy "chăm sóc mảnh đất (*tâm*) của mình". Tâm người (*nhân tâm*) được xem như mảnh vườn của mỗi người mà chủ nhân phải biết vun trồng sao cho được "mãi mãi xanh tươi", tươi mát và nhẹ nhàng thanh thoát. Có như thế mới cảm thấy vui sống, cho dù một kiếp người chẳng khác gì một nháy mắt...

Thế đó, cuộc sống cá thể của một người có gì đáng nói đâu, sự sống ở trong chúng ta mới là điều

đáng được ta quan tâm trau giồi. Có "chăm sóc mảnh vườn của mình" thì tâm mới sáng. Cốt yếu là gìn giữ và nuôi dưỡng sao cho "*cây đời mãi xanh tươi*", bền vững và trong sáng.

Đời sống là vô thường, lúc này lúc khác, biết làm sao được? Giữ vững lòng tin, bạn ơi! Ngay khi mắt chưa thấy bờ bến đâu cả, đâu có nghĩa là không có bến bờ... Tâm tư dừng lại đã biết đâu là bến, đâu là bờ, và phải làm gì!

Hết đêm lại đến ngày, hết ngày lại đến đêm. Mặt trời mọc ở phương Đông, rồi lặn ở phương Tây... điều đó có ảnh hưởng gì đối với đời sống của bạn hay không? Có một ý nghĩa nhất định rồi, đúng vậy. Ấy vậy, trong bóng đêm tăm tối, mà bạn vẫn là ngọn đèn soi sáng từng bước đi của bản thân, bạn quả thật là

một người xứng đáng...
làm người trọn vẹn!

**- Mừng Một Tết:
Hạnh Phúc là gì? Con
người hạnh phúc như
thế nào?**

Chúng ta khác gì người mù... đi trong đêm, luôn mong cầu hạnh phúc, mà không biết hạnh phúc là gì, ở đâu, và bằng cách nào đến đó... "Đổi đời" khởi sự bằng cách "đổi đầu", nghĩa là nhìn thế giới một cách khác, nhận thức cuộc sống một cách khác, bởi lẽ mọi sự việc đều vô thường. Không có gì thường tồn, không có gì mất đi đâu cả. Tất cả đều chuyển biến.

Tĩnh tâm thật sự là việc thay đổi quan niệm của chúng ta về thế giới. Tĩnh tâm giúp chúng ta thay đổi từ việc thường nghĩ về mình đến việc quan tâm nghĩ đến lợi lạc cho người khác. "*Nguyện cầu cho tất cả mọi người*

không còn sống trong khổ đau, luôn được an bình lợi lạc, được mãn nguyện (hạnh phúc)".

Thế giới nội tâm (*tâm linh*) là một ngôi nhà quen thuộc chỉ khi nào tâm của bạn được ổn định (*bằng con đường tĩnh tâm*). Ngoài không động, trong không loạn. Đó là thanh tịnh. Thanh tịnh sáng suốt là làm những gì cần làm, những gì không đáng làm chỉ mang lại phiền não (*khổ tâm, khổ não*), tự làm khổ mình vì thiếu sáng suốt, thiếu tĩnh tâm.

Sống là sống với mọi người, sống xứng đáng giữa người xứng đáng. Đến với phần tích cực của mỗi người bằng cái tích cực nhất của bản thân mình. Giao tiếp thay vì giao tranh (*tranh hơn tranh thua, để được hơn người*). Cuộc hành trình vạn dặm cũng chỉ khởi đầu bằng một bước đi xuất phát từ lòng thiện tâm. Càng học hỏi, học hành, càng tu tập,

chúng ta càng hiểu rõ tầm mức lợi ích của lòng kiên trì, tính hiệu quả cao của sự khiêm tốn. Hải lòng với từng bước thông dong trên con đường của lòng thương xót, trở về "làm bạn" với chính mình, "làm thầy của bản thân mình". Phúc thay ai hiền lành...

Biết khiêm tốn, biết nhẫn nại, biết nhường nhịn... con người như thế quả thật là... đại nhân! Một con người phi thường không thể lấy mắt thường mà thấy biết được. Vẫn còn du hành trong thế gian này, nhưng không còn nắm bắt hay bám víu một thứ gì của thế gian này, "sống giữa thế gian nhưng không thuộc về thế gian"...

Lòng từ tâm bi. Hạnh phúc không ở tại đích đến, mà chính là con đường chúng ta đang đi, và đi như thế nào... siêu vượt mọi khó khăn trở ngại, bằng một tấm lòng rộng mở, không nghi ngờ,

không sợ hãi. Đến với cái tốt nhất của mỗi người bằng cái tốt nhất của mình. Thử thả thiết lập một nhịp cầu tri âm, lắng nghe thanh âm của vắng lặng. Làm bất cứ việc gì mà... chẳng thấy mình làm gì cả. Đó là lấy trí tuệ làm sự nghiệp. Muốn đi vào lòng người, phải thật nhẫn nại và khiêm tốn: tạm quên mình. Kẻ Dững không ngại việc khó. Kẻ Trí không ngại học hỏi. Kẻ Nhân, sống nhân hậu, không gặp cảnh khốn cùng.

Dù sao đi nữa, cũng phải nhớ: hạnh phúc hay khổ sở... Tự và Do mình cả! Hạnh phúc chân thật là một cảm xúc tận trong sâu thẳm của con người sống đơn giản về vật chất, biết hướng thiện, và có tinh thần phục thiện. Hạnh phúc khởi đầu từ nhận thức về bản thân mình, và chấp nhận nắm lấy trách nhiệm về cuộc đời của

mình. Sự trưởng thành trong tư tưởng là điểm khởi đầu, bước đầu của một hành trình tự do trên con đường hạnh phúc trọn vẹn. Không còn dẫn đo, so đo, hay so sánh, không còn lo lắng hoặc sợ hãi.

Cuộc đời có thể là... một cốc nước không đầy, nửa đầy nửa vơi. Người hạnh phúc luôn nhìn cuộc đời mình như nhìn nửa đầy của cốc nước. Còn người "dị ứng" với hạnh phúc luôn tập trung vào những điều chưa có được, như nhìn vào nửa vơi của cốc nước. Họ luôn than thân trách phận, luôn thấy mình không may mắn, luôn cầu mong mà không tự mình vươn lên. Đa số trong chúng ta không cảm nhận hạnh phúc là gì, mà chỉ cho rằng ta phải có được hạnh phúc, như có tiền, có của cải vật chất, có quyền lực... thế nhưng suy nghĩ theo cách thức đó thì chẳng ai có được hạnh

phúc, bởi lẽ nhu cầu của con người là vô hạn và lòng tham, ham muốn thì vô tận... Thế nên ta phải biết tạo nên những niềm vui để sống tròn đầy, tạo ra những niềm vui sống cho người khác, vì ai cũng khao khát được hạnh phúc. Lại nữa, hạnh phúc là biết trân trọng những gì mình đang có. Điều đó góp phần tạo nên nguồn năng lượng cho cuộc sống và sự thành đạt của bản thân.

Hạnh phúc là biết khiêm tốn, nhẫn nại hướng tới những giá trị chân thật và giản dị, để giữ phẩm giá cao thượng của con người trong một thế giới rộng lớn và đầy biến động. Những ai biết gìn giữ, phát huy những giá trị cao cả đó, sẽ thấy hạnh phúc đến một cách tự nhiên. Hạnh phúc đến khi mình biết cho đi, chứ không chỉ biết nhận về. Hãy lắng nghe hạnh phúc... đến với chúng ta, khi bạn

ít nghĩ về bản thân mình, hoặc ít khẳng định về con người mình.

Người khiêm tốn có thói quen lắng nghe như một bản tính thứ hai, kế thừa của tâm thiện. Bạn biết khiêm nhường lắng nghe người khác, biết chia sẻ, biết cảm thông với họ, đó là niềm hạnh phúc không phải ai cũng có được và... cảm nhận được. Giá trị tốt cùng của hạnh phúc làm người là... mang lại hạnh phúc chân thật cho người khác.

**- Mừng Hai Tết:
Con đường làm người...
thiện căn ở tại lòng ta!**

Chúng ta chỉ có một thân-tâm và một thời để sống cho đúng, sống cho xứng đáng... làm người đích thực. Hoàn thiện bản thân. Bằng không, chỉ hoang phí một kiếp người cho những điều không đáng phải bận tâm, những vật vãnh, những phù

phiếm không đáng phải mất thời giờ.

Tu là sửa. Sửa lại cái gì chưa đúng ở tâm mình. Tu là tập. Tập dần, làm quen với những thói quen tốt. Hoàn thiện thân-tâm, tức là hoàn thiện nhân cách của con người mình. Đó phải là một sự tự nguyện trọn vẹn, không dẫn đo, không tính toán mặc cả tới lui.

Tự xét mình là bước khởi đầu của trí tuệ. Thấy có một cách sống khác, cuộc sống của con người luôn có một cách khác. Sống một cách khác, tốt hơn. Thân nhiên sẽ được thanh thản. Thanh thản thì được an bình lợi lạc. Hãy khiêm tốn, tức là nhẫn nại trước cuộc sống. Hãy giữ vững niềm tin ở cuộc sống, ở con người, và ở bản thân mình.

Tỉnh thức là thức dậy. Tâm người không còn

bị màn vô minh che lấp bằng những cảm giác, cảm thấy, cảm xúc (*không thật có*). Thì ra đó là cái thấy biết trong khoảnh khắc của một đại mộng. Ta đã ngủ mê tự bấy lâu nay. Đói thì ăn, khát thì uống, mệt thì nghỉ... có gì mà phải suy nghĩ lung tung như thế này như thế kia!

Núi cao biểu tượng cho trí tuệ. Sông dài biểu tượng cho tấm lòng rộng mở. Càng xuống thấp càng mở rộng. Biển rộng trời cao nhắc cho ta cái khôn ngoan của nước (*chảy*). Biết tự chuyển biến, chuyển hóa thì sự sống là vô tận. Kẻ nhân (*nhân hậu*) biết nhẫn nhịn (*lùi một bước*) không gặp cảnh cùng (*bế tắc*). Mải mê bon chen, ganh tị với người, hơn thua từng chút, thì có đi đến đâu, cứ lòng vòng luẩn quẩn... Tâm trong sạch thì trí trong sáng!

- Mồng Ba Tết: Sáng việc người, Tối việc mình

Như mọi sự việc trên đời này, tâm trí con người cũng có hai mặt: Sáng và Tối. Cũng là chuyện thường tình. Một thời để nhớ và một thời để quên đi. Cái gì cần gìn giữ (*để nhớ*) và cái gì phải buông bỏ xuống, vì không cần thiết nữa (*quên đi*) để cái hiện tại được trong sáng. Vốn liếng của chúng ta vốn vụn chỉ có một thân-tâm và hiện tại để sống. Thân-tâm này đối với người đời, thường vẫn còn là một ẩn số, tiềm tàng và sâu thẳm. Thế nên chúng ta vẫn được khuyên nên "sống ở hiện tại", còn gọi là tỉnh thức.

Quá khứ đã qua (*còn đâu*), nhưng thật ra vẫn còn ở đâu đó và được "mã hóa" dưới dạng những thói quen và khuynh hướng của một con người, trong cuộc sống hàng

ngày. Chúng ta có những hành động và quyết định không lô-gic chút nào, trên phương diện lý trí, mà phải nói là đầy cảm tính, thật khó hiểu, ngay cả đối với chủ nhân của những hành động ấy, nói gì là người ngoài cuộc. Thế nên chúng ta phải biết "sòng phẳng đối với quá khứ của mình", nếu muốn được tự do tự tại, thoát khỏi sự câu thúc, ràng buộc của quá khứ, chỉ vì "chưa thuộc bài", những bài học của quá khứ! Thế mới nói: sống là trải nghiệm và sáng tạo.

Hiện tại là nhân duyên tạo thành tương lai, nhân tố thúc đẩy sự hình thành của tương lai. Nếu tương lai của chúng ta có cả phần tích cực và tiêu cực trong đó, rõ ràng là ở hiện tại chúng ta đang sống với một mớ hỗn độn chưa được tách bạch, cứ lo ngại, lo sợ mà mất hết may mắn. Tại đây và bây giờ, ta

đã biết mình phải làm gì, phải vậy không? Cái gì dơ thì bỏ giặt đi. Muốn vui sống thì phải biết rộng lượng và tha thứ cho mọi người, kể cả cho chính mình. Có thể dễ dãi với người, nhưng nhất thiết không được giải đãi với bản thân mình, mà phải trung thực (*thành thật*) với chính mình, và chính trực (*công bằng*) với người khác, tùy người mà quan tâm giúp đỡ, khuyên nhủ để họ có thể vượt qua cơn bĩ cực, khó khăn mọi đàng. Nói thì dễ, làm mới (*thấy*) khó. Bởi thế, thân-khẩu-ý nên đồng bộ: nghĩ sao nói vậy, nói thì phải làm, và làm được mới nói, làm cho đàng hoàng, đến nơi đến chốn. Một con người uy tín như thế được mọi người tin tưởng, sớm muộn cũng thành danh, nhờ đã có lòng tự trọng.

Mỗi đời người là một thế cuộc. Không ai

khó ba thời (*tuổi trẻ, trung niên, tuổi già*).

Trời có phụ lòng người bao giờ... Vấn đề còn lại, hãy tự xét và xem ta đã sống xứng đáng chưa, sống đúng chưa. Khi gặp khó khăn trở ngại, quả là có gì chưa ổn, chưa phù hợp với thực tại khách quan. Khi thì bất cập, khi thì thái quá, cũng vẫn là tiêu cực, làm theo ý mình thì đừng hỏi tại sao, và "*tối việc mình*" có ý nghĩa gì. Sáng việc người, tối việc mình, là 2 cách sống tương phản. Cách sống thứ nhất (*sáng việc người*) đầy đủ tính chất "vô ngã vị tha". Vô ngã tức là tạm quên mình, buông bỏ cái thương mình một cách mù quáng, và chia sẻ với người khác, cụ thể là đồng hành, đồng sự với người. Tác dụng của cách sống này là phát triển trí tuệ, ngày càng được soi sáng đến mức thông suốt. Thì ra, với câu nói "sáng việc người, tối việc mình,

người xưa đã nhận định về tính cách nhị nguyên của cuộc sống con người, đồng thời vạch ra cho ta thấy cách giải quyết vấn đề nhất nguyên. Nếu ta chọn cách sống thứ nhất (*sáng việc người: một lối sống tích cực và hiệu quả*) cái về thứ hai (*tối việc mình*) không còn tồn tại. Đúng là "lợi người lợi ta". Phương thức cũng là phương thuốc trị bệnh nan y "*chấp ngã chấp pháp*".

Từ bi bác ái là thước đo trí tuệ ở một con người. Con người là một sinh động vật có tự do ý chí, biết phân biệt đúng sai, làm những việc phải làm, để tự hoàn thiện nhân cách của mình. Không vội vã thì sẽ được tất cả... thấy được ánh sáng của đời mình. Khiêm tốn và nhẫn nại. Khiêm tốn là nhẫn nại. **Hạnh đó là Phúc!**

*Lm. Giuse Trần Đình Long,
Giáo Điểm Tin Mừng, Nhà Bè*

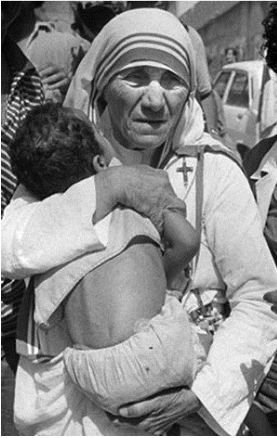
*Góc thơ Anna Lê Thị Nhung - Xóm mới - Sài Gòn

HOA THƠM GIỮA LẦY

Về bên Giáo Điểm Tin Mừng
Trong lòng sao thấy băng khuâng vô cùng
Nơi đồng Dừa Nước mênh mông
Chúa cho Đất Thánh mọc lên nơi này
Cha xứ phúc đức ai hay (!?)
Cầu thay, nguyện giúp ơn lành Chúa ban.
Không còn vất vả gian nan
Đi tìm chiên lạc khắp miền dương gian
Dù bao gian khó tràn lan
Giờ đây Giáo Điểm thênh thang thế này
Chúa thương mở lối rộng ra
Đàn con của Chúa - biển người mênh mông
Xa xôi ngàn dặm đều mong.
Kéo về Giáo Điểm ngập tràn tình thương
Cha xứ dẫn ý tỏ tường
Cầu nguyện cùng với cộng đoàn vang ca
Sống vui mạnh khỏe an hoà.
Nhờ lòng thương xót qua tay chúc lành
Lòng Chúa thương xót muôn vàn.
“Ai xin thì được, ai gõ mở cho”
Nhờ Mẹ nguyện giúp cầu thay.
Chúa lòng thương xót ban ngay ơn lành.
Bệnh tật hồn xác đồng hành.
Chỉ lòng thương xót chữa lành được thôi!
Non xanh nước biếc chập chùng
Cầu mong Giáo Điểm vững bền muôn năm!

*Ngày Cầu Cho Bệnh Nhân - Lễ Đức Mẹ Lô Đức
Thứ Hai 11-02-2019

LÁ THƯ GỬI BỆNH NHÂN

Bạn thân mến,

Sức khỏe của bạn dạo này thế nào? Đã hết bệnh chưa? Tôi vẫn nhớ cầu nguyện cho bạn trong giờ chiều và thánh lễ mỗi ngày, những người bệnh thể xác và tâm hồn, xin Chúa chữa lành.

Hàng ngày tôi nhận được rất nhiều email, tin nhắn, điện thoại, thư tay... xin cầu nguyện. Hầu hết là xin cho được “gặp thầy gặp thuốc”, xin cho được “ơn chữa lành bệnh tật xác hồn”. Thế mới biết “sức khỏe là vàng”. Sức khỏe là mối bận tâm hàng đầu của con người ngày nay, cho nên gặp nhau là hỏi thăm “có khỏe không?” Và lời chúc thường gặp nhất là “chúc sức khỏe !”

Tôi mới đi thăm một anh bạn linh mục U50 đang nghỉ bệnh nhà người quen. Anh nằm liệt trên giường không đủ sức ngồi dậy để chào tôi. Hình ảnh người linh mục trẻ trung năng nổ nhanh nhẹn ngày nào không còn nữa. Căn bệnh mất ngủ triền miên, chứng thoái hóa đốt sống cổ, đầu luôn bị choáng làm cho anh mất sức dần. Anh mệt mỏi chẳng muốn tiếp xúc với ai, chẳng muốn đi đâu và cũng chẳng thiết tha làm gì nữa. Tôi ngồi bên giường, cầm lấy tay anh và lắng nghe anh tâm sự :

“Lúc còn khỏe mình chẳng thấy việc giữ sức khỏe là cần thiết. Cứ thấy việc là làm đến quên ăn quên ngủ. Bây giờ hơn một năm trên giường bệnh mới thấy ‘nói thì dễ-làm mới khó’. Lúc khỏe mình đi thăm giáo dân, thấy họ nằm trên giường bệnh rên la, mình khuyên họ dễ lắm, nói ngon lắm. Nào là “cố gắng chịu đựng, kiên tâm cầu nguyện, Chúa sẽ chữa lành...” Thế nhưng bây giờ đến phiên mình sao thấy khó quá ! Cứ cầu nguyện tha thiết liên li mà bệnh không thuyên giảm. Lắm lúc thấy chán nản ngã lòng trông cậy, không cầu nguyện được nữa ! Sợ thật!...”

Tôi nắm chặt tay anh : “Thế bây giờ anh còn thích được làm cha xứ, bề trên, hay giám đốc nữa không?”

Anh lắc đầu mệt mỏi : “Thú thật là mình chẳng còn ham muốn gì nữa. Chỉ cầu cho có sức khỏe thôi. Thà làm người vô danh tiểu tốt mà khỏe mạnh còn hơn làm người có chức có quyền mà đau ốm triền miên.”

Nghe anh nói, tôi bỗng thấy mình thật hạnh phúc mà không biết. Tôi chẳng có chức tước địa vị gì ngoài sức khỏe cả thể xác lẫn tinh thần. Người xưa thật có lý khi nói “ăn được ngủ được là tiên”. Tôi ăn ngon, ngủ khỏe, chẳng phải bận tâm lo nghĩ gì, có nhiều thì giờ gần bên Chúa, suy niệm, đọc sách, viết lách... Đó là một hồng ân lớn lao tôi không thấy để vui sống tạ ơn Chúa mà cứ phải chạy đôn chạy đáo lo lót cho có một vai vế nào mới chịu được. Đợi đến khi nằm một chỗ mới chịu buông bỏ hết để lo cho sức khỏe.

Trước khi từ giã, tôi đặt tay cầu nguyện cho anh và hỏi : “Nếu Chúa cứ muốn anh bệnh như thế này để cầu cho những người tội lỗi quay về với Chúa, anh có bằng lòng không ?”

Anh cười khở, lắc đầu : “Khó quá. Lúc này chỉ mong cho mình khỏi bệnh thôi. Chẳng nghĩ được gì nữa.”

Tôi chỉ lên tâm ảnh lòng thương xót, nói với anh :
“Chúng mình cùng cầu nguyện nhé : Lạy Chúa Giêsu, con
tín thác vào Chúa!”

Tôi thấy anh mỉm cười, khuôn mặt thanh thản hơn.
Tay anh nắm chặt tay tôi, ấm hơn, có khí lực hơn. Đường
như anh đã “tín thác vào Chúa” hơn!

**Này người bạn đang nằm
trên giường bệnh,**

Bạn đã có kinh nghiệm chiến
đấu với căn bệnh như người bạn linh
mục của tôi chưa? Chắc hẳn bạn
cũng đồng ý với tôi rằng lúc mạnh
khỏe nói gì chẳng được, “**con tưởng
rằng con vững tin**”, nhưng khi đau
bệnh nằm xuống mới biết “**niềm tin
con rỗng không**”.

Những lúc đó chỉ còn giải pháp duy nhất là chạy đến
với “lòng Chúa thương xót” để tìm sự an ủi nâng đỡ và kín
múc lấy sức mạnh, phải không bạn?

Một bữa kia tôi đưa mấy em thiện nguyện đến thăm
và cầu nguyện cho một anh bạn nằm liệt trên giường bệnh
tròn 40 năm. Lúc 13 tuổi, đang là một học sinh giỏi, hăng
say trong mọi hoạt động trường lớp, sức trẻ như mầm non
đang vươn mạnh lên, thế mà một cơn bệnh lạ thường kéo
đến làm cậu bé xụi lơ. Cơ thể cậu bé từ đó cứ yếu dần, các
cơ bắp dần co rút lại, chân tay cũng co quắp lại, không cử
động bình thường được nữa. Cha mẹ lo lắng chạy thầy chạy
thuốc, tốn bao nhiêu tiền bạc thì giờ công sức mà vẫn không
tìm ra bệnh. Tới bây giờ họ đành buông xuôi.

Sau khi cùng nhau đọc xong chuỗi kinh lòng thương
xót, anh chia sẻ nỗi niềm :

“Cha đừng tưởng con chỉ bị nằm bất động như những người bại liệt khác. Tất cả xương cốt của con bị co rút lại làm con đau đớn vô cùng. Cha đừng đụng vào. Đau lắm! Chỉ khi nào ngủ đi được mới quên cái cảm giác đó. Thức dậy là đau! Bốn mươi năm quần quai trên giường bệnh trong đau đớn triền miên, cha có biết cái cảm giác đó như thế nào không? Cha khuyên con nên làm gì bây giờ? Chỉ còn biết xin cho giữ được niềm tin đến hơi thở cuối cùng. Khi nào Chúa mới cất con về để chấm dứt những đau khổ này cha nhỉ?”

Tôi cố gắng nuốt cục nghẹn đang trào dâng, nhìn lên ảnh lòng Chúa thương xót với trái tim thổn thức. Trước nỗi thống khổ cùng cực, mọi lời nói đều vô nghĩa và nhạt nhẽo. Thinh lặng để cảm thông, để thấm thấu nỗi đau vào mình với niềm cảm phục vô vàn. Vì tuy anh nằm đó tay chân cử động rất khó khăn nhưng đầu óc của anh vẫn hoạt động minh mẫn. Anh theo dõi tin tức thời sự tôn giáo chính trị xã hội qua internet. Anh tự học vi tính và làm thầy giáo vi tính. Hàng ngày học trò đến ngồi quanh giường. Với mấy ngón tay còn cử động được, anh lướt phím tận tình chỉ dạy các em học miễn phí. Anh tàn mà không phé!

Anh bạn trẻ ơi! Chúa chưa cất anh về đâu, vì anh còn hữu ích cho đời. Vì Chúa cần anh để thức tỉnh những người khỏe mạnh như tôi biết dùng ơn Chúa cho nên. Đừng phung phí sức mình vào những chuyện vô bổ, tranh hơn tranh thua, kèn cựa ganh tỵ nhau, loại trừ nhau. Đừng tiêu tốn thời giờ sức lực vào việc mưu tìm chức tước địa vị bổng lộc mà quên đi việc phục vụ tha nhân. Đừng đốt tiền và tiêu hao sức khỏe trong những bữa tiệc nhậu triền miên với những chai rượu ngoại tốn bạc triệu.

Anh đã dạy tôi nhiều điều, anh bạn ạ! Anh không vô dụng đâu! Chính người khỏe như tôi mới thật là vô dụng khi sống quá thực dụng.

Một bà mẹ đưa một nữ tu đến xin tôi cầu nguyện. Chị bị trầm cảm. Trước đó chị là một nữ tu bình thường đầy nhiệt huyết. Khi đi giúp xứ, chị khá thành công. Một điều éo le là trong lãnh vực hoạt động tông đồ chị gặt hái kết quả bao nhiêu, tiếp xúc với người ngoài chị được quý mến bao nhiêu thì khi về cộng đoàn chị gặp khó khăn bấy nhiêu. Những hiểu lầm nghi kỵ ngày một tăng. Bây giờ chị sống khép kín, sợ tiếp xúc với đám đông vì trong các cuộc họp cộng đoàn chị thường bị đưa lên “bàn mổ”, những nỗ lực thiện chí và hiệu quả công việc của chị bị xóa sạch chỉ vì một vài sai lỗi khó tránh khỏi trong thân phận con người hèn yếu. Chị sợ nghe tiếng chuông, tiếng đọc kinh bởi vì vắng bên tai chị vẫn còn nghe những lời phê phán kết án không thương tiếc. Hỏi chị cần gì. Chị thều thào **“cần lòng thương xót...”**

Chị ơi, Chúa luôn thương xót chị rồi. Vấn đề là những người chị em của chị có lòng thương xót chị không? Nhiều tu sĩ mất ơn gọi chỉ vì những người trong cộng đoàn không có lòng thương xót họ!

Người đang nằm trên giường bệnh,

Bạn đang bị bệnh nan y phải không? Bệnh phần xác hay bệnh phần hồn? Bệnh thân xác còn có thể thấy được, chẩn đoán qua bắt mạch, siêu âm, chụp MRI... Còn những

căn bệnh tinh thần, bệnh tâm thần, trầm cảm... đâu có thể

thấy được qua máy móc. Cách chữa trị còn khó khăn gấp bội.

Những người bệnh thường viết thư cho tôi luôn than thở là thấy cô đơn, tủi thân vì có cảm giác bị bỏ rơi. Khi còn khỏe, còn phục vụ được thì còn kể ra người vào, tiếp đón niềm nở. Đến khi nằm một chỗ cảm thấy lẻ loi cô độc vô dụng, như bị “vắt chanh bỏ vỏ”!

Thánh nữ Faustina đã trải nghiệm nỗi đau ấy. Chị viết lại trong Nhật Ký Lòng Nhân Hậu Chúa :

“Thường tình khi chịu bệnh, như trường hợp thánh Gióp trong Cựu Ước, bao lâu còn có thể đi lại và làm việc thì mọi chuyện đều xuôi thuận tốt đẹp; nhưng khi Thiên Chúa gởi bệnh tật đến, cách này hay cách khác, số thân hữu còn lại sẽ bớt dần. Tuy nhiên, vẫn còn một số. Họ vẫn quan tâm đến những đau khổ và mọi sự khác của chúng ta, nhưng nếu Thiên Chúa gởi đến một cơn bệnh kéo dài, thì cả những thân hữu trung thành kia cũng dần dần lìa bỏ chúng ta. Họ bớt viếng thăm, và những cuộc thăm viếng của họ thường gây thêm đau khổ cho chúng ta. Thay vì an ủi, họ trách móc chúng ta điều này điều kia, và đây là dịp gây ra rất nhiều khổ đau. Và thế là linh hồn lâm vào cảnh cô thân...”

“Tôi muốn nói thêm về một điều nữa mà tôi đã từng kinh nghiệm: khi Thiên Chúa không cho chết mà cũng chẳng để khỏe, tình trạng này kéo dài nhiều năm, thế nào người ta cũng bắt đầu quen dần với điều ấy và coi đương sự như không có bệnh tật gì. Khi ấy sẽ khởi đầu một chuỗi đau thảm lặng. Chỉ có Thiên Chúa mới biết linh hồn phải chịu đựng bao nhiêu hy sinh...” (NK,1508-11)

Trong giờ thánh lễ, Faustina nhìn thấy Chúa Giêsu thống khổ như đang hấp hối trên thập giá. Chúa phán bảo chị : *“Con hãy thường xuyên suy gẫm các đau khổ Cha đã chịu vì con, và khi ấy, không còn đau khổ nào con chịu vì*

Cha mà còn quá đáng đối với con nữa. Con làm hài lòng Cha rất nhiều khi suy ngẫm về cuộc khổ nạn của Cha. Con hãy liên kết những đau khổ nhỏ mọn của con với cuộc khổ nạn thảm thương của Cha để chúng có được giá trị vô cùng trước uy linh Cha...” (NK, 1512)

Quả đúng như thế bạn ạ. “nhìn lên thì chẳng bằng ai-nhìn xuống thì thấy chẳng ai bằng mình”. Ta cứ nhìn lên rồi so sánh mình với những người khỏe hơn, đẹp hơn, giỏi hơn, giàu hơn... rồi ta mặc cảm, u buồn, than thân trách phận. Cũng từ đó ta hay mê mẩn nỗi buồn, quay quắt luẩn quẩn thương thân mình, tủi phận mình vì sự yếu kém đau ốm bệnh tật. Càng suy nghĩ tiêu cực bi quan như thế, ta càng bệnh hơn. Thoát ra khỏi mình, vươn đến những người khác, nhìn xuống còn thấy bao kẻ bất hạnh đau khổ ốm đau triền miên. Và nhất là, như Chúa Giêsu nói với Faustina, hãy năng suy ngẫm những đau khổ Chúa chịu vì ta để thấy những khổ đau ta chịu vì Chúa chẳng đáng gì. Mà nói cho cùng thì những đau khổ đó ta chịu cũng đáng với tội của ta thôi mà, có oan ức gì đâu ??? Hơn thế nữa, những đau khổ ấy sẽ có giá trị vô cùng trước mặt Chúa nếu ta biết liên kết những đau khổ nhỏ mọn của ta với cuộc khổ nạn thập giá của Chúa.

Thánh Faustina đã phải thưa với Chúa : *“Lạy Chúa, thật hãi hùng nếu phải đau khổ mà không vì Chúa. Nhưng lạy Chúa Giêsu chịu treo trên thập giá, chính Chúa ban sức mạnh cho con và luôn ở kề bên linh hồn đau khổ. Các thụ tạo sẽ từ bỏ chúng con trong đau khổ, còn lạy Chúa, Chúa luôn tín trung...” (NK, 1508)*

Bạn ơi, bạn không bị bỏ rơi đâu, vì sứ điệp trong Ngày Thế Giới Bệnh Nhân lần thứ XXII, 11-02-2014, với chủ đề : Đức tin và đức mến: ‘Chúng ta cũng phải hiến mình cho anh em’ (1Ga 3,16), ĐTC Phanxicô nhấn mạnh :

“Giáo Hội nhận ra nơi những bệnh nhân một sự hiện diện đặc biệt của Chúa Kitô đau khổ. Trong đau khổ của chúng ta, có đau khổ của Chúa Giêsu, Đấng mang sức nặng của đau khổ cùng với chúng ta và cho thấy ý nghĩa của nó.

“Khi Con Thiên Chúa bị treo trên thập giá, Ngài đã phá đổ sự cô đơn của đau khổ và chiếu sáng bóng tối của nó. Bằng cách này, chúng ta được đặt trước mẫu nhiệm của tình yêu Thiên Chúa dành cho chúng ta, Đấng ban cho chúng ta niềm hy vọng và sự can đảm; niềm hy vọng, bởi vì trong kế hoạch tình yêu của Thiên Chúa, ngay cả đêm tối đau khổ cũng được mở ra cho ánh sáng Phục Sinh; sự can đảm, để đương đầu với mọi nghịch cảnh trong sự đồng hành, kết hiệp với Ngài. Con Thiên Chúa làm người đã không xóa bỏ bệnh tật và đau khổ khỏi kinh nghiệm nhân loại, nhưng chính Ngài đã đảm nhận chúng. Ngài đã biến đổi chúng và mang lại cho chúng một chiều kích mới. Một chiều kích mới, bởi vì chúng không có tiếng nói sau cùng nữa, mà trái lại là sự sống mới tròn đầy; được biến đổi, bởi vì khi kết hiệp với Chúa Kitô, chúng có thể, từ tiêu cực trở thành tích cực.”

Mang thân phận con người yếu đuối mỏng giòn, ai trong chúng ta không là bệnh nhân. Có ai dám vỗ ngực bảo mình chưa biết bệnh tật là gì không? Khi thấy mình như vậy chúng ta mới dễ cảm thông, đồng cảm được với những anh chị em yếu đau bệnh tật. Chính Chúa Giêsu cũng đã gánh lấy đau khổ bệnh tật để biến đổi và cho chúng một chiều kích mới. Khi Người Công Chính chịu đau khổ tự gánh lấy

những bệnh tật của chúng ta, chúng ta sẽ được chữa lành nhờ những vết thương của Ngài (Is 53,4t).

Theo ĐTC, Giáo hội ngày nay cũng phải theo bước Đức Giêsu, gánh lấy bệnh tật và chữa lành vết thương con người: *“Tôi thấy rõ : điều Giáo hội ngày nay cần hơn là khả năng chữa lành các vết thương và sưởi ấm tâm hồn các tín hữu. Giáo hội cần sự gần gũi cận kề. Tôi coi Giáo hội như một bệnh viện dã chiến sau một trận đánh. Quả vô ích khi hỏi người bị thương nặng có cao mỡ hay không, hay độ đường trong máu là bao nhiêu! Cha phải chữa lành ngay vết thương của họ đã. Rồi mới nói tới những chuyện khác. Chữa lành các vết thương. Chữa lành các vết thương... Giáo hội đôi khi tự khóa mình vào những điều nhỏ nhặt, vào các quy định hẹp hòi. Điều quan trọng là lời tuyên xưng đầu hết : Chúa Giêsu đã cứu rỗi cha.... Các thừa tác viên của giáo hội, trước nhất, phải là các thừa tác viên của lòng thương xót... Trong thừa tác mục vụ, ta phải đồng hành với người ta, và chữa lành các vết thương của họ. Điều cần là đồng hành với họ trong lòng xót thương... Lòng thương xót là cách tốt nhất để giới thiệu Chúa Giêsu cho mọi người.”*

Nói sao làm vậy. Ngày 4-10-2013 ĐTC đi thăm Viện Serafico, một cơ sở từ thiện nuôi dưỡng trẻ em khuyết tật nặng. Không chỉ đi phớt qua, nhưng ĐTC đã dừng lại chào thăm từng em một trong hơn 100 em. Người cha nhân từ ấy ôm hôn, cúi xuống lắng nghe lời chào thì thầm của các em, và âu yếm ôm vào lòng những em không nói được. Chính vì thái độ ân cần quan tâm đến từng em một mà ĐTC bị trễ mất 45 phút so với lịch làm việc. Qua hành động này, ĐTC

cho thấy con người quan trọng hơn công việc, lịch làm việc không quan trọng bằng con người, nhất là những con người đau yếu bệnh tật. Họ cần phải được quan tâm nhiều hơn.

Tại quảng trường Thánh Phêrô, ngày 6-11-2013, ĐTC đã ôm hôn Vinicio Riva, 53 tuổi, sống ở Vicenza, nước Ý. Anh bị mắc căn bệnh u xơ thần kinh. Căn bệnh này mọc rất nhiều mụn thịt trên khắp cơ thể, đặc biệt là khuôn mặt, các khối u phát triển mạnh khiến bàn chân của Riva bị biến dạng và không thể đi lại bình thường. Riva cảm thấy rất đau khổ vì mắc căn bệnh quái ác này và luôn xấu hổ vì bị mọi người kỳ thị xa lánh. Nhưng bạn thấy đó, người đại diện Chúa ở trần gian đã không xa lánh anh, đã ôm hôn và chúc lành cho anh.

Người “mặt quỷ” được ĐTC ôm hôn chia sẻ cảm nghiệm có một không hai trong đời : *“Tôi thấy mình như đang ở trên thiên đàng khi Giáo hoàng ôm hôn ban phúc. Bàn tay Ngài chạm vào tôi rất nhẹ nhàng. Tôi vô cùng cảm động bởi Đức Giáo hoàng ôm tôi không hề do dự. Dù bệnh của tôi không lây nhưng Ngài không biết điều đó”*.

Bạn ơi

Nghe lời ĐTC nhấn nhủ và thấy những việc làm của Ngài, xét lại bản thân mình, nói ra thật xấu hổ, thay vì chữa lành các vết thương của anh em, tôi lại khoét sâu hơn các vết thương đó bởi những thành kiến, ganh tỵ, bởi sự phê phán xét đoán, bởi sự ích kỷ độc đoán của tôi. Thay vì đồng hành với người bệnh để tìm cách chữa lành, tôi lại xa cách, cô lập, loại trừ người anh em ấy không chút xót thương.

Nếu trái tim tôi còn chai cứng thì hãy nghe lại lời ĐTC nhắc nhở : *“Ta phải chữa lành các vết thương của họ đã và đồng hành với họ, bắt đầu từ trạng huống của họ.*

Điều cần là đồng hành với họ trong xót thương... Ta muốn lòng xót thương chứ không muốn của lễ”.

Đọc Tin Mừng, bạn thấy đó, suốt thời gian rao giảng, Chúa Giêsu gặp nhiều bệnh nhân trên đường. Người cảm thương họ (Mt 20,34) và lòng thương xót này đã thúc đẩy Người trừ đuổi ác thần và chữa lành mọi kẻ đau ốm tật nguyên (Mt 8,16). Đức Giêsu xuống thế như danh sư của tội nhân (Mc 2,17), một thầy thuốc giàu lòng thương xót đã mang vào mình hết mọi đau yếu bệnh tật để xóa bỏ chúng (Mt 8,17 = Is 53,4). Đức Giêsu thông dự vào thân phận của nhân loại đau khổ, để sau cùng có thể chiến thắng mọi sự dữ.

Bạn ơi,

Hãy vui lên, đừng nằm than thân trách phận nữa nhé vì “khi gánh nhận trên thân mình các bệnh tật chúng ta” trong cuộc khổ nạn, Chúa Giêsu đã mặc cho chúng một ý nghĩa mới : từ đây bệnh tật có một giá trị cứu chuộc. Với bao kinh nghiệm bản thân, thánh Phaolô biết rằng bệnh tật liên kết con người với Chúa Kitô đau khổ: “*Chúng tôi luôn mang nơi thân mình cuộc thương khó của Đức Giêsu, để sự sống của Đức Giêsu cũng được biểu lộ nơi thân mình chúng tôi*” (2Cr 4,10). Do đó người Kitô hữu vui mừng vì được “*bỏ tức nơi thân xác họ những gì còn thiếu sót nơi những đau khổ mà Đức Kitô phải chịu cho Thân Thể Người, là Giáo Hội*” (Cl 1,24)

ĐTC khẳng định, Thập giá “*là sự xác tín về tình yêu trung tín của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Một tình yêu*

lớn lao đến nỗi Ngài đi vào trong tội lỗi chúng ta và tha thứ tội lỗi. Ngài đi vào trong nỗi đau khổ của chúng ta và ban cho chúng ta sức mạnh gánh lấy đau khổ. Ngài cũng đi vào trong cái chết để chinh phục nó và cứu độ chúng ta... Thập giá của Chúa Kitô cũng mời gọi chúng ta để cho tình yêu này xâm chiếm chúng ta, nó dạy chúng ta luôn nhìn tha nhân với lòng thương xót và yêu thương, nhất là người đau khổ, người cần đến sự giúp đỡ” (Đàng Thánh Giá giới trẻ, Rio de Janeiro, 26/7/2013).

Người bạn thân thương,

Còn một nguồn trợ lực những người bệnh nữa. Đó là Đức Maria. ĐTC đã tôn vinh “*Mẹ là Mẹ của tất cả các bệnh nhân và những người đau khổ. Hãy đến như người con thảo thân thưa với Mẹ với lòng tin tưởng. Mẹ sẽ trợ giúp, sẽ nâng đỡ và sẽ không bỏ rơi chúng ta. Mẹ là Mẹ của Đấng chịu đóng đinh đã phục sinh. Mẹ ở gần bên thập giá của chúng ta và đồng hành với chúng ta trên con đường dẫn đến sự phục sinh và sự sống tròn đầy. Mẹ giúp đỡ các bệnh nhân sống nỗi đau khổ của mình trong sự kết hiệp với Chúa Giêsu Kitô, và nâng đỡ những ai đang săn sóc họ”.*

***Hãy tin tưởng phó thác
nơi lòng thương xót của Chúa,***

Các bạn luôn ở bên tôi trong những giờ cầu nguyện trước Thánh Thể và Thánh Lễ mỗi ngày nhé!

*Giuse Trần Đình Long
Nhà Bè - Lễ Mẹ Lộ Đức 2019*

**tản mạn Đêm Giáng Sinh*

CÂU CHUYỆN MÙA ĐÔNG

Khi mùa Đông đến, những cơn gió lạnh tràn về, mọi cảnh vật hầu như thay đổi hẳn. Cái giá lạnh của mùa đông mang theo nhiều bất lợi cho các sinh vật đang sống trên mặt đất, có những vùng, miền, chịu đựng những cơn rét run người, có thể mang đến sự hủy diệt. Từ con người, là loài cao cấp nhất, được Thiên Chúa tạo dựng một cách đặc biệt nhất, cũng phải tìm cách đối phó với cái lạnh khắc nghiệt, có thể mang đến cái chết, nếu như không biết bảo vệ chính mình, cho đến cây cỏ, cũng như các loài thú sống trên mặt đất và các loài chim bay trên trời, loài nào cũng tìm mọi nỗ lực để giành lấy sự sống.

“Trong trang trại của một nông gia nọ, khi mùa đông kéo đến, ông chủ trang trại đã chuẩn bị sẵn các phương tiện cũng như vật liệu để đối phó và bảo vệ cho người và đàn gia súc đang sống trong trang trại của ông, từ lò sưởi, dành cho người, rơm rạ, cỏ khô và lương thực dự trữ cho đàn gia súc.

Thế là mùa đông tràn về, mọi chuẩn bị sẵn của ông đã được thỏa mãn các nhu cầu hằng ngày, cho người và súc vật. Với ông ngày lại ngày qua, ông sống thật bình thường, vì đây không phải là lần đầu, mà cuộc sống này ông đã quen từ xưa đến nay.

Nhưng rồi một đêm, đêm nay ngoài trời lạnh giá hơn nhiều, nửa đêm ông thức dậy, đi quan sát các chuồng trại xem thử các vật nuôi của ông có đủ ấm không. Ngoài trời từng cơn gió lạnh cứ ập vào và tuyết rơi dày sên, đi quanh một vòng, ông cảm thấy mọi thứ đều an toàn và vào nhà để ngủ tiếp. Bỗng dưng ông nghe những tiếng lộp bộp ngoài cánh cửa sổ, tiếng kêu mỗi lúc càng nhiều hơn, ông bật dậy bước đến xem có chuyện gì xảy ra? Thì ra những con chim ngoài trời thật đáng thương, không tìm đâu được nơi ẩn náu, ngoài trời gió lạnh, và đêm tối như mực, chúng chỉ nhìn thấy ánh sáng từ lò sưởi trong nhà nên chúng bay đến mong được vào bên trong để có thể tránh được cơn bão tuyết ngoài trời, mọi nỗ lực, cố gắng đi tìm sự sống của chúng đều vô vọng, chúng chết hàng loạt vì cứ nhìn thấy ánh sáng là bay vào, nhưng chúng đâu biết tấm kính của cánh cửa sổ đã cản chúng lại, cứ mỗi cú va đập mạnh đã làm chúng vỡ đầu chết ngay và xác rơi xuống đất, ông quan sát thật lâu cố tìm cách cứu lấy những con chim tội nghiệp. Ông bước đến nhà kho, nơi đó chứa đầy cỏ khô, rơm rạ và lương thực dự trữ cho đàn gia súc của ông, ông quyết định mở cửa kho để cho đàn chim bay vào trú ẩn, ông hy vọng rằng chúng sẽ được sống nếu chúng hiểu được ý của ông mà bay vào những cánh cửa đã mở. Nhưng tiếc thay, những con chim đáng thương cứ bay vào cánh cửa sổ và chết oằn uổng ở đó, vì ngoài nhà kho, ông chủ sợ hỏa hoạn nên không có trang bị đèn, chính vì vậy nhìn vào nhà kho chúng chẳng thấy gì ngoài một màu đen, chúng cứ lần lượt bay

vào hết con này đến con khác, đập đầu vào kính cửa sổ, máu của chúng dính đầy trên tấm kính.

Ông chủ nông trại ngồi trong cửa sổ nhìn ra mà lòng xót xa, thương cho những con chim phải chết thê thảm, hai dòng nước mắt ông tuôn chảy, ông đã tìm cách cứu chúng, nhưng chúng không hiểu ý của ông, ông ngồi nhìn từng con, từng con, cứ lao vào cánh cửa rồi chết, ông suy nghĩ: giá như ông có phép màu, ông sẽ hóa thành chim để bay cùng bọn chúng, và dẫn từng con bay đến cánh cửa vào nhà kho, nơi có lương thực để ăn và cỏ khô để ủ ấm cơ thể, hầu được sống qua đêm dài giá lạnh của mùa đông khắc nghiệt này. Ông muốn chúng được bay hết vào nhà kho để tìm sự sống. Nhưng ông không làm gì được để cứu lấy bầy chim tội nghiệp này, ông tuyệt vọng khi nghe tiếng va đập vào cánh cửa sổ mỗi lúc một thưa dần, cho đến khi tiếng kêu cuối cùng được vang lên..... không gian yên tĩnh, những tiếng động không còn nữa, âm thanh nói lên cái chết của những con chim khờ dại không còn bên tai ông nữa.

Ông ghen ngào, lòng ông co thắt, ruột ông quặn đau vì khả năng của ông quá giới hạn. Ông có tình yêu, ông có lòng thương xót, nhưng ông không có khả năng cứu giúp, bởi vì ông cũng chỉ là một tạo vật mà thôi”

Qua cái chết của đàn chim, ông chủ nông trại không sao ngủ được, ông ngồi bên ly cà phê cùng tách trà nóng, từng ngụm trà nóng đưa vào cơ thể ông thấy ấm áp, bỗng dung trong đầu ông chợt nghĩ đến NOEL sắp đến, ngày mà Thiên Chúa xuống thế gian làm người, để cứu lấy loài người tội lỗi, sanh ra trong tội và phải chết trong tội - loài người, đã được Thiên Chúa sanh ra, được trao ban cho hưởng hạnh phúc thiên đàng, nhưng con người đã từ chối,

đã phạm tội đối nghịch với Thiên Chúa, và cuối cùng loài người phải lãnh nhận án phạt là cái chết.

Suốt từ đời này sang đời khác, loài người không sao thoát được sự hủy diệt của cái chết. Thiên Chúa xót thương cho loài người tội lỗi, Ngài không muốn nhìn con cái phải mãi chết, Ngài muốn tất cả con cái Ngài phải được sống, nên đã nhiều lần Ngài sai các tiên tri và các ngôn sứ đến thế gian để nói cho loài người nhận biết và quay về làm con cái của Ngài, hầu hưởng được vinh quang và sự sống đời đời mà Ngài ban tặng. Nhưng loài người đã nhiều lần từ chối tình thương của Thiên Chúa, qua lời dạy của các tiên tri và ngôn sứ mà Chúa sai đến, thậm chí con người không đón nhận mà còn xua đuổi và tìm cách giết các ngài.

Không như lũ chim tội nghiệp trong nông trại kia, tất cả chúng phải chết bởi vì chúng không nhận ra con đường cứu rỗi, chứ không phải chúng từ chối, cuối cùng vì lòng xót thương nhân loại nên Thiên Chúa đã làm người giữa thế gian để cứu lấy loài người khỏi phải chết. Ông nông gia kia muốn hóa thân thành những chú chim để dẫn đàn chim bay theo và tìm sự sống, nhưng ông không thể làm được, còn Thiên Chúa của chúng ta, Ngài đã làm được, với quyền năng và lòng thương xót, Ngài đã làm người với tên Giêsu, được gọi là Emmanuel, nghĩa là Thiên Chúa ở cùng loài người. Ngài đã hòa lẫn với thế gian và dẫn đưa từng người trong chúng ta vượt qua cái chết đời đời, nối lại sợi dây thông công với Thiên Chúa, và hưởng hạnh phúc vĩnh cửu trên thiên đàng.

Con đường duy nhất để dẫn đưa loài người ra khỏi cái chết và về hưởng hạnh phúc đời đời chính là con đường Thập giá mà Chúa Giêsu đã đi, và tất cả những ai cùng đi vào con đường ấy thì mới lãnh nhận được sự cứu rỗi. Bởi vì, loài người không ai có thể tự cứu mình thoát khỏi cái

chết đời đời, cho dầu người ấy có cố gắng bao nhiêu, nỗ lực bao nhiêu, mà từ chối, không đi theo con đường Thập giá mà Chúa Giêsu đã dành sẵn cho loài người, thì muôn đời chỉ đón nhận cái chết. Giống như đàn chim trong nông trại kia, không bay vào những cánh cửa của nhà kho mà ông chủ trang trại đã mở, thì cho dầu đàn chim kia chúng có nỗ lực bao nhiêu, có cố gắng cách mấy để tìm sự sống, thì cuối cùng chúng cũng lần lượt chết sạch không còn một con.

Qua cái chết của đàn chim trong câu chuyện, chúng ta xác tín rằng, loài người không thể tự mình cứu rỗi, không thể tự mình thoát ra khỏi được cái chết đã định sẵn từ khi Nguyên tổ phạm tội chống nghịch lại Thiên Chúa, không thể tự tìm vào Hạnh phúc nước Trời nếu như loài người không đón nhận Đức Giêsu Kitô, là món quà từ Trời cao Thiên chúa đã ban tặng cho loài người tội lỗi bởi Tình yêu và lòng thương xót trong đêm Giáng sinh.

Giống như xưa, khi Nguyên tổ loài người phạm tội chống lại Thiên Chúa, lúc đó hai ông bà Adam và Eva nhận ra rằng mình đã phạm tội, thấy mình có lỗi cùng Chúa, thấy mình trần trụi, không xứng đáng đứng đối diện trước mặt Thiên Chúa, nên ông bà đã lấy lá vả kết thành tấm khố mặc vào để che đậy sự trần trụi của mình, và nghĩ rằng nhờ tấm khố làm bằng lá cây đó sẽ che đậy được cái tội lỗi của ông bà là sự trần trụi trước mặt Thiên Chúa, nhưng mọi cố gắng của ông bà cũng không thể che đậy được, ông bà vẫn thấy xấu hổ vì tội mình gây ra, nên khi chiều đến Thiên Chúa dạo quanh trong vườn và cất tiếng

gọi Adam...Adam. Lúc đó Adam và Eva đang trốn trong bụi cây, nghe tiếng Chúa gọi nhưng ông bà không dám can đảm bước đến trước mặt Chúa vì cả hai vẫn thấy mình trần trụi. Thấy vậy Chúa đã xót thương nên Ngài bắt một con chiên làm thịt và lấy bộ da chiên may thành bộ y phục mặc cho ông bà, để ông bà mới có thể đối diện với Chúa.

Qua đó, Chúa cũng nhắc nhở cho loài người biết rằng, chỉ có cái chết và sự Phục Sinh của Chúa Giêsu mới cứu lấy loài người ra khỏi cái chết, và được hưởng hạnh phúc nước Trời, ai đón nhận Đức Giêsu Kitô là đón nhận và mặc lấy bộ y phục mà Thiên Chúa đã may sẵn cho, đó là bộ y phục làm từ cái chết của Chiên Thiên chúa.

Vì muốn cứu lấy loài người trong thế gian tràn ngập tội lỗi, muốn loài người mãi mãi xứng đáng làm con Thiên chúa,, vui hưởng hạnh phúc thiên đàng, nên Thiên Chúa đã tự hạ mình xuống thế làm người, từ đó chúng ta nhận thấy mình thật là có phúc, được Thiên Chúa yêu thương, bao bọc, chở che.

Chúng ta hãy đón nhận một Thiên Chúa làm người giữa thế gian qua đêm Giáng sinh của mùa đông giá lạnh, chúng ta hãy tạ ơn Chúa vì tình yêu cao cả của Người dành cho thế gian, chúng ta hãy hát ca, ngợi khen danh Chúa qua lời ca:

**“Vinh danh Thiên chúa trên Trời,
Bình an dưới thế cho loài người Chúa yêu”**

*ChauAnhVanHua
Noel2018*

*góc thơ Xuân Giáo Điểm LTX

C húc mùa xuân mới bình an
Mọi người được Chúa ban ơn dồi dào
Canh tân, sám hối, yêu thương
Thi hành đức ái sớm chiều quyết tâm

Lòng Chúa thương xót ân cần
Kẻ ác, người hiền đều được Ngài thương
Dẫu Ngài là Chúa Thiên Đường
Thế mà nhân thế coi thường, ghét oan

Con chồn còn có cái hang
Con chim có tổ tựa nương đêm về
Lòng xót thương chẳng có gì
Dẫu là một chỗ tựa cho cái đầu

Đời Ngài nghèo khó, khổ đau
Sinh nghèo, sống khổ, chết treo thập hình
Thương người mà bị phụ tình
Nhưng chúc an bình cho các ác nhân

Cuối năm – khoảnh khắc tất niên
Trời trong, nắng đổ êm đềm khắp sân
Nhìn lên Thánh Giá mà coi
Giêsu Con Chúa tả tội thân mình

Xuân thiêng là khoảng hy sinh
Tết thiêng là khối ân tình hiến trao
Cầu xin Lòng Chúa Xót Thương
Chúc lành Giáo Điểm với nhiều hồng ân!

**Góc thơ của giáo dân Nguyễn Thị Xuân, Hà Tĩnh*

TÊN “ĐÀI” CON YÊU

*T*ừ ngày có được “cái Đài”
Đi đâu Đài cũng rủ con theo cùng
Ai đi Giáo Điểm Tin Mừng
Cho tôi nhắn gửi kiếm tôi cái Đài

*500 bài giảng nghe xong
Vừa tròn một tháng mà lòng hân hoan
“Đài Lòng Thương Xót” con yêu
Khắp vùng Hà Tĩnh sống gần giáo dân*

*Ai có hay? Mỗi buổi chiều
Ngồi bán vé số, Đài mở cho nghe
Người qua lại – Đài mở to
Ai cũng tấm tắc khen Đài hay ghê!*

*Tối tối Đài lại đó đây
Loan truyền Lời Chúa đến bao nhiêu nhà...
Giờ lại đến lượt 300
Đài đem lưu lại để chia mọi người*

*Tên “Đài” con rất mến yêu
Phát hành duy nhất Giáo Điểm Xót Thương
Ai đi Giáo Điểm Tin Mừng
Cho tôi nhắn gửi mua tôi “cái Đài”*

Ngẫm thêm : **(Chiều chiều ngồi ở vỉa hè, Mà lòng suy nghĩ rất nhiều về cha, Sáu mươi hai tuổi chưa già, Nhưng cha phải chịu rất nhiều gian truân, Giúp người chẳng quản khó khăn, Một ngày mấy tiếng đứng trên giảng đường, Cả đời dốc hết tình thương, Lòng dân – ý Chúa hiếm người như cha)*

**Chuyên mục : Mỗi Tháng Một Chuyên*

CON ĐƯỜNG CHIA HAI LỐI

Không ai có thể hiểu được đường lối của Thiên Chúa. Đức Maria và thánh Giuse cũng vậy, các Ngài chỉ biết Xin Vâng, làm theo Ý Chúa và "ghi nhớ tất cả các sự việc ấy mà suy niệm trong lòng".

Chắc hẳn mọi người khi suy niệm về màu nhiệm Giáng Sinh, đều tự hỏi: "Tại sao Thiên Chúa lại sinh ra tại hang Belem?" Cũng vậy, ai đã đến với Giáo Điểm Tin Mừng tại Nhà Bè, nơi trái tim đổ máu của Lòng Chúa Thương Xót đang hiện diện, cũng đều mang trong đầu niềm suy tư: "Tại sao Lòng Chúa Thương Xót lại chọn Giáo Điểm Tin Mừng?"

Giao Điểm Tin Mừng nếu đem so sánh với hang Belem, nơi Chúa Giêsu sinh ra thì không thể được rồi. Nhưng nếu so sánh với Đền Thánh Lòng Chúa Thương Xót ở Bắc Trạch, thuộc giáo phận Thái bình, miền Bắc VN

thì quả là một trời một vực. Chúng ta có thể ví như đền thánh Giêrusalem với hang Belem vậy! Nhiều người đã từng đến với nhà thờ Chí Hòa, đã từng tham dự các buổi cầu nguyện LCTX vào các chiều thứ năm hàng tuần trước kia, cũng không thể thoát khỏi niềm suy tư này là : “Tại sao Chúa lại không tiếp tục chọn nhà thờ Chí Hòa cho LCTX mà lại là Giáo Điểm Tin Mừng Nhà Bè?”

Chiêm ngắm Hai Nhi Giêsu nơi hang đá Giáo Điểm Tin Mừng, ta hiểu được Ý Nhiệm Mẫu này là Thiên Chúa muốn gặp gỡ những người nghèo khó, bần hàn là các mục đồng, là những kẻ khốn cùng của xã hội con người. “Phúc cho ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”. Cũng vậy, như mọi người nhìn thấy những người tìm đến với Lòng Chúa Thương Xót, hầu hết là những kẻ tội lỗi, khó khăn, đau bệnh, nghiện ngập, hoặc mắc phải những căn bệnh hiểm nghèo, những căn bệnh không có thuốc chữa. Họ đến từ khắp nơi, từ cực bắc cho đến cực nam, và cả những người đang sinh sống tại hải ngoại. Họ là những người đang khao khát, đang rất cần đến Lòng Chúa Thương Xót cứu giúp trong cảnh đời cơ cực lắm than mà họ đang vướng phải trong thế gian. Vì thế Chúa đã chọn Giáo Điểm Tin Mừng như đã chọn hang Belem làm nơi ngự đến, vì Giáo điểm là nơi xa nhất thành phố Sài Gòn, là nơi nghèo nhất, xa khỏi những cạm bẫy của chốn phồn hoa đô thị, là nơi thanh vắng thanh tịnh. Nơi Chúa Ngự phải là nơi Thánh, cực Thánh.

Đó là những suy niệm trong lòng đang khi rảo quanh Giáo Điểm ngắm hang đá trước lễ Giáng 2018. Nhìn ngắm toàn cảnh Giáo Điểm, người người đang chuẩn bị đón mừng Chúa Giáng Sinh. Đền ông sao nhỏ xinh được kéo dọc hai bên con hẻm rất đẹp. Các ông sao

lớn nhỏ, đèn điện cũng được kéo lên cùng với những cây thông được trang trí bởi những trái châu nhiều màu sắc. Giáng Sinh năm nay Giáo Điểm Tin Mừng ngập tràn ánh sáng.

Nhìn con hẻm vắt ngang chính giữa, cắt chia Giáo Điểm thành hai mảnh, chợt nhớ tới chùm thơ của hai người bạn đang sinh sống tại San Jose, California, Hoa Kỳ, được đăng trong tập san Nhờ Mẹ Đến Với Chúa số tháng 12-2018 :

*"Tìm nơi đâu nhà thờ chia hai lối
Chỉ có riêng tại Giáo Điểm Tin Mừng
Tựa thác nguồn của Lòng Thương Xót Chúa
Ban tình thương tuôn chảy khắp muôn phương
Ở một khu xa xôi dễ lạc hướng
Tận thôn làng chỉ thấy những người lương
Đó là nơi cha Long được sai đến
Để rao truyền về Lòng Chúa Xót Thương..."*

Đọc bài thơ, lặng nhìn con hẻm chia đôi Giáo Điểm Tin Mừng, tâm hồn bỗng tê tái xót xa như chính lòng mình bị cắt chia.

Chợt một luồng ánh sáng vụt lóe lên trong tâm trí, soi chiếu vào tâm hồn để nhìn ra Ý Chúa trong việc xử dụng "con đường chia hai lối" theo Ý Muốn của Người. Ôi thật nhiệm mầu! Ý Chúa thật là tuyệt vời! Ngài đã sắp đặt sẵn mọi sự khi chọn Giáo Điểm này.

Nhìn từ xa chúng ta thấy "con đường chia 2 lối" như Trái Tim Chúa bị đâm thấu, và vết thương ấy được mở rộng ngay chính giữa. Con đường ấy như dòng nước đang tuôn trào từ Trái Tim của Lòng Chúa Thương Xót. Người mục tử Tông Đồ LCTX đã khéo sắp đặt cảnh quan rất có ý nghĩa.

Khi đến Giáo Điểm Tin Mừng, mọi người phải vào sân rộng phía bên trái con đường. Nơi đây có bãi giữ xe miễn phí, có hai dãy nhà vệ sinh rất đơn sơ sáng sủa sạch sẽ, có bồn rửa tay rửa mặt. Đặc biệt có nước Lòng Chúa Thương Xót ngon ngọt hợp vệ sinh đã được viện Pasteur chuẩn nhận để khách hành hương uống thoải mái, lấy đem về...

Sau khi đã tẩy sạch bụi đường, khách đi tiếp đến nơi tẩy uế tâm hồn. Đó là các tòa giải tội, luôn có các cha giải tội mỗi ngày từ 14g đến 19g. Ngai Tòa Lòng Thương Xót lúc nào cũng có các hối nhân xếp hàng dài dài. Có khi phải xếp hàng chờ đến 3-4 tiếng mới đến phiên xưng tội. Cha phụ trách ở đây đã tìm mọi cách nhưng các linh mục giải tội quá ít không thể đáp ứng cho số hối nhân đến xưng tội mỗi ngày. Ước mong có nhiều linh mục dẫn thân đến Giáo Điểm Tin Mừng để đem những ocn chiên lạc đàn về với Lòng Chúa Thương Xót. Còn cần rất nhiều, rất nhiều linh mục đến giải tội nơi đây, nhưng biết tìm đâu ra??? Các cha đến giải tội nơi đây ngồi 3-4 tiếng đồng hồ liên tục, mệt mỏi đấy, nhưng rất vui vì hầu hết những hối nhân đến đây là những người bỏ xưng tội rước lễ, bỏ đạo nhiều năm, 30, 40, 50 năm...

Sau khi lãnh bí Tích hòa Giải, khách đến bàn Khấn Nguyện ngồi lặng lẽ "ghi nhớ tất cả các sự việc ấy mà suy niệm trong lòng, đồng thời ngồi tâm sự với Chúa, giải bày những nhu cầu, những khó khăn, những ý nguyện và lời cầu xin của mình cũng như những người thân của mình qua những lá thư xin khấn nguyện. Trái lòng mình trên trang giấy, "nói khó" với Chúa, xin cho được như lòng ước nguyện. Mỗi ngày cộng đoàn cả hàng ngàn người đều có mấy tiếng đồng hồ để cầu nguyện cho tất cả

những người đến xin khẩn nguyện qua chuỗi Mân Côi, chuỗi Lòng Thương Xót trước Thánh Thể.

Tẩy sạch bụi đường, vệ sinh, uống nước nghỉ ngơi, tẩy uế tâm hồn xong, khách thấy thân xác tâm hồn nhẹ nhàng dẫn thêm bước nữa đến "con đường chia 2 lối" để vào khu vực thánh đường. Bước qua con đường này như bước qua "Biển Đỏ" để vào Đất Hứa, bước qua giòng sông Giordan để gội sạch tội lỗi, như chịu "phép dìm" vào đại dương Lòng Chúa Thương Xót được gội sạch mọi vết nhơ tiến vào Nơi Cực Thánh để dự bàn tiệc Lời Chúa và Mình Chúa.

Trước khi bước vào nơi Thánh, nơi Chúa ngự, nơi ban phát mọiƠn Thiên, nơi mọi người được lãnh nhận từ Lòng Chúa Xót Thương, khách hành hương đến khẩn nguyện Lòng Chúa Thương Xót ở Tượng Đài phía bên trái.

Con đường chia cắt Giáo Điểm làm hai phần mang một ý nghĩa thật sâu mà Thiên Chúa giàu lòng xót thương muốn cho những người được mời gọi đến với Ngài, đến với Giáo Điểm Tin Mừng là "phải vượt qua chính mình trước." Phải biết từ bỏ thế gian, bỏ lại sau lưng tất cả những gì thuộc về thế gian, thuộc về quá khứ, nhất là bỏ được "Cái Tôi" của mình để bước vào Nơi Thánh, để được biến đổi và được chữa lành qua nghi thức Đặt Tay.

Hình ảnh Trái Tim Chúa bị đâm thấu giống như con đường cắt ngang qua Giáo Điểm Tin Mừng. Những suy tư về "con đường chia 2 lối" ở Giáo Điểm Tin Mừng cho ta niềm xác tín rất mạnh về sự chọn lựa của Chúa nơi Giáo Điểm Tin Mừng.

Việc đặt tay chữa lành hay chúc phúc đã có từ thời Cựu Ước, và ngày nay ai cũng thấy việc làm này trong ngày Lễ Truyền chức Linh Mục. Không ai nghi ngờ việc đặt tay cầu nguyện chữa lành này cho những ai đến với Giáo Điểm. Họ tin, mong muốn, khát khao, và ước ao được đặt tay để được chữa lành, hoặc ít nhất là tìm lại sự bình an. Đặc biệt là có cả các bác sỹ bị bệnh hiểm nghèo, và họ đã được chữa lành nhờ họ Tin, cho dù họ không cùng tôn giáo.

Giáo Điểm Tin Mừng là nơi Lòng Chúa Thương Xót ngự trị, nơi được Thiên Chúa chọn qua Đức cố TGM Phaolô Bùi văn Đọc, nguyên chủ tịch HĐGM Việt Nam, nơi mà Thánh Đường có "con đường chia 2 lối" độc nhất vô nhị ở Việt Nam.

"Hãy Đến Mà Xem"!

*Gioan B. Nguyễn Đức Khiêm
Gx.Tân Lập-Thủ Thiêm-Saigon
gioankhiemnguyen@gmail.com*

*Công tác bác ái tháng 01-2019
của ĐC NL TXCGĐTM & Thiên Nguyễn Tín Thác

ĐÔNG QUA XUÂN TỚI

Đông qua là Xuân tới. Khi từng đàn chim én chao lượn trên bầu trời mang thông điệp báo hiệu mùa Xuân đang về. Không như mùa đông lạnh giá, mùa hè chói chang ánh nắng, mùa thu buồn với những chiếc lá vàng rơi, mùa xuân mang tới cho chúng ta một không khí ấm áp, dịu hiền. Cái thời điểm kỳ diệu của mùa Xuân khiến tâm hồn người ta bừng lên sự sống mới. Mùa xuân được ví như một nàng Xuân xinh đẹp mà Thiên Chúa đã ban tặng cho loài người. Đó là một món quà vô giá. Tô điểm cho cảnh đẹp mùa xuân là những loài hoa sắc sỡ và đặc biệt không thể thiếu là cành mai, bông đào. Nó đã trở thành biểu tượng đặc sắc nhất trong những ngày Tết hàng năm.

Những ngày cuối năm, trong lúc mọi người đang nô nức chuẩn bị đón Tết, kẻ tha phương cầu thực ngong ngóng chờ ngày về sum họp với gia đình, thì ***những người con của Lòng Chúa Thương Xót Giáo Điểm Tin Mừng – Nhà Bè cũng tất bật dành thời gian giáp Tết đến thăm***

và biểu hơn 1.800 phần Quà Xuân cho 7 Chi Hội người mù và bệnh nhân nhiễm chất độc da cam, thuộc 7 huyện của tỉnh Daklak – GP. Ban mê thuật. Cộng đoàn cũng không quên món quà tinh thần là cuốn “Tâm Thư Lòng Nhân Hậu của Cha”, chuỗi tràng hạt Mân Côi, chuỗi và ảnh Chúa thương xót và chiếc đài bài giảng nhỏ xíu...

Đây là những con người cần được xót thương. Họ là những người khiếm thị, nhiễm chất độc da cam, những người già neo đơn, những gia đình có hoàn cảnh rất khó khăn, những anh em dân tộc sống trên vùng cao nguyên, những mảnh đời nghiệt ngã trong cuộc sống. Chúa sai chúng tôi đến đem cho họ “Mùa Xuân” khi mùa Đông đang dần lùi bước.

Họ ngồi đó lặng lẽ chờ những người mang quà Tết đến. Hầu hết mang trên đôi mắt cặp kính màu đen. Thoáng

nhìn tưởng rằng họ là những người yêu chuộng thời trang kính mát, nhưng đằng sau cặp kính đó là đôi mắt đã bị mù, không còn cảm nhận được ánh sáng là gì. Nhìn thấy

những cảnh vật chung quanh không chỉ là khao khát của chính họ mà còn là nỗi niềm chờ mong của người thân. Ánh sáng ấy chúng tôi khó có thể gửi trao đến họ, nhưng ngày hôm nay chúng tôi đã mang đến cho họ một “nguồn ánh sáng” khác. Đó là một thứ ánh sáng của Đức Kitô chiếu thấu tâm can con người. Ánh sáng của tình yêu thương, của lòng thương xót, của sự sẻ chia và sự bình an.

Xuân về, chim muông cũng từ khắp nơi bay về hưởng sắc cảnh mùa xuân, mùa hội tụ sau một thời kỳ trú đông dài. Mùa xuân - mùa của sự sinh sôi. Mùa đem tới sức

sống mới cho vạn vật trong đó cũng có cả con người chúng ta. Hơi ấm của mùa xuân lan tỏa khắp nơi, len qua từng chiếc lá, cành cây, ngọn cỏ. Hơi xuân lướt nhẹ nhàng qua từng con phố, bay trên những con đường, hòa vào dòng người hối hả một cách chậm rãi để người người cảm nhận được mùa Xuân đang về. Hơi ấm của mùa xuân lan tỏa khắp nơi, vạn vật như bừng tỉnh sau những đêm dài lạnh lẽo của Mùa Đông, hít từng hơi nhỏ thấm sâu vào đường gân thớ mạch, đánh thức những gì còn trong cơn "ngái ngủ".

"...Đôi mắt em là cửa ngõ tâm hồn, Là bài thơ hay nhất, Là lời ca không dứt - Là tuyệt tác của thiên nhiên..."

Ngày xưa tôi hát mà chưa cảm nghiệm được giá trị của "tuyệt tác" ấy như thế nào, nhưng với chuyến công tác bác ái cho người khiếm thị lần này khiến tôi trầm lắng suy nghĩ hơn. Đôi khi tôi không thấy mình có đôi mắt và nhìn thấy được là một hồng ân. Tôi thầm tạ ơn Thiên Chúa đã "ban cho tôi đôi mắt sáng ngời, để nhìn đời và để làm duyên, để nhìn người bạn, người yêu say đắm..." Tôi nhìn mọi thứ trên đời, nhưng có mấy khi tôi nhìn vào Đức Kitô để soi lại cách sống của mình giữa cuộc đời này. Mắt tôi mãi dõi theo tiền tài, danh vọng, những ảo ảnh phù hoa với bao chuyện phù phiếm của thế gian mà quên đôi tìm Chúa Kitô nơi người anh em đang sống ngay bên cạnh mình. Đôi mắt tôi sáng ngời với chuyện thế gian, nhưng tối tăm với việc tâm linh.

Phải chăng những chuyện tiệc tùng Tất Niên, mua sắm Tết, ăn chơi, nhậu nhẹt... đã chiếm hết thời giờ sức lực của tôi, nên chẳng còn nghĩ đến những người anh em bất hạnh đang phải chống lại cơn đau bệnh tật, nợ nần, nghèo đói... Tôi vẫn ung dung vui vẻ giữa những khó khăn thiếu thốn của người khác. Tôi vô cảm đến thế sao? Đền trong

tâm hồn tôi đã tắt ngúm lúc nào rồi? Không còn nhìn thấy Chúa nơi anh em, tôi mới thật là người mù lòa đấy!

Ông lão 70 tuổi, thân hình gầy guộc, làn da ngăm đen, đôi mắt sâu hõm, đôi gò má cao lại càng cao hơn bởi khuôn mặt gầy dơ xương, đang gắng sức đạp xe qua con dốc để nhận quà Xuân giúp cho người con gái bị nhiễm chất độc da cam. Ông tên K'Lua, lập gia đình đã hơn 40 năm, có 2 người con. Người con gái 38 tuổi, bị nhiễm chất độc da cam. Người con trai 36 tuổi, bị chứng chậm phát triển. Vợ ông bị bệnh hơn 10 năm nay không còn sức lao động nên một mình ông bám lấy cái nương cái rẫy kiếm nguồn sống cho gia đình. Nhưng không vì thế ông bỏ rơi gia đình, ông xin những chuỗi tràng hạt về để cho vợ và những người con của mình. Đôi mắt của ông không đẹp bên ngoài nhưng thật sáng ngời và tuyệt đẹp phía bên trong. Trân trọng đặt vào tay ông phần quà, nhìn

nụ cười nở trên môi ông, chúng tôi thấy ấm lòng. Ít ra mùa Xuân này ông không phải lo gia đình không có gì ăn Tết.

Cơn gió lạnh thổi qua, những chiếc lá rập rờn theo, vài chiếc rơi lá tả xuống gốc. Chợt như thấy bước chân của mùa Xuân đang về, cũng ngập ngừng e ấp, cũng e thẹn, rụt rè. Chúng chưa đủ làm nên một mùa xuân ngập tràn hương sắc nhưng cũng đủ để tâm hồn người xao động, chờ mong. Mùa xuân dặt dìu theo con én lượn về, mệnh mang, mơ màng. Tưởng chừng như xuân thật đơn giản với tiếng gà

gáy xa xa khi những giọt nắng trưa vàng cùng những sợi khói bình bông len nhẹ nhẹ qua vòm cây, kẽ lá song lại có sức biểu cảm, lay động lòng người.

Chờ Đông qua để Xuân còn tới - “tình thương là lẽ sống”. Một nhòai vì phải di chuyển đường dài khó khăn trắc trở đến nhiều địa điểm và làm việc cật lực cho kịp giờ, nhưng khi nhìn những đứa trẻ quần áo nhăn nheo, đầu tóc cháy nắng quần tít đang tung tăng trên tay trái bóng to tròn rực rỡ màu sắc mà từ trước đến giờ chưa bao giờ có được, bao nhiêu mệt nhọc tan biến hết. Những nụ cười nở tươi trên những gương mặt lem luốc ngây thơ, chúng thật đáng yêu, đứa này kéo tay đứa kia, cười cười, nói nói...

Tạ ơn Chúa. Cảm ơn Mẹ. Chuyển công tác bác ái cuối năm đã mở mắt tâm hồn để chúng tôi có được “đôi mắt sáng ngời”, chọn cách sống “lấy tình thương làm lẽ sống” để mùa xuân thêm ý nghĩa và rộn ràng tiếng cười.

“Chúc em luôn mãi đẹp ngời,

Đem tình thương đến những nơi khổ sầu.”

Chúng tôi tiếp tục ra đi, và còn ra đi trao tận tay những mùa Xuân cho 8 chi hội nữa tại tỉnh Daklak đến những người con của lòng thương xót, trong lòng phơi phơi hân hoan, một niềm tin thác vào lòng thương xót Chúa dành cho nhân loại để lau khô những giọt nước mắt, xóa đi những đau khổ của trần gian.

Hôm nay mắt chúng tôi đã sáng ra...

Hôm nay, ngọn gió xuân ấm áp đã thổi qua hồn tôi. Yêu xuân lắm đấy xuân có biết không!

Một năm mới đang đến với bao điều mới lạ, chúc mọi người có một mùa xuân vui vẻ, ấm áp và hạnh phúc để đón nhận hết tình yêu thương khi sự chuyển giao của năm Kỷ Hợi đang tới gần.

LeLantinhac-Xuan2019

Đầu con dốc buồn H'Krongpac

*Chứng Nhân LTX tại Việt Nam

ĐAU KHỔ LÀ TRÁI NGỌT CỦA CÂY LÒNG THƯƠNG XÓT

1- Con tên là Phạm Thị Hà, sinh 1975, là một người ngoại đạo, hiện đang ở ấp Hiệp Ngãi- xã Hiệp Đức- huyện Cai Lậy- tỉnh Tiền Giang.

Con có một đứa con gái tên là Văn Phương Tuyền, năm nay 20 tuổi, ở cái tuổi đẹp nhất của tuổi trẻ, thế mà con gái con đã một thời gian chịu đau đớn vì căn bệnh nan y, đó là căn bệnh lao màng não, không thể đi đứng và nói năng gì được. Gia đình con nghèo khổ lắm, chồng con mới mất được mấy tháng nên bao gánh nặng đều trút lên vai con. Trước kia con vừa lo cơm áo gạo tiền, vừa lo túc trực bên giường bệnh của con gái, và con cảm thấy rất buồn. Nhưng lúc đó có một người giới thiệu cho con biết về Lòng Chúa Thương Xót, và tặng con một cái máy 300 bài giảng của cha Long. Con đã mở máy nghe và thấy cha giảng thật hay.

Con rất tin tưởng vào Chúa, con muốn đến với Lòng Chúa Thương Xót mà điều kiện không cho phép. Hàng ngày bên giường bệnh, con mở máy cho bé Phương Tuyền nghe và cầu xin. Đến nay bệnh tình của con gái con từ 100% đã giảm được 60%, đã ăn uống ngủ nghỉ được hơn trước.

Con xin cha và cộng đoàn tiếp tục nguyện cầu Chúa đoái thương đến chúng con là những "đứa con bé bỏng ngoại đạo " chưa hiểu nhiều về Chúa, nhưng vẫn

tin vào lòng thương xót của Ngài, xin Chúa thương cho con gái của con được khoẻ mạnh, được khỏi bệnh để có một tuổi trẻ như bao người bạn khác.

2- Con tên là Huỳnh Thị Điển, 60 tuổi, là người đạo Phật. Hiện con đang ở ấp Vĩnh Phúc - xã Vĩnh Hạnh - huyện Châu Thành - tỉnh An Giang.

Cha ơi! Hoàn cảnh gia đình con rất nghèo khổ. Chồng con mới mất. Con gái con là Trần Thị Tuyết Em, 34 tuổi, bị bệnh u góc tiểu cầu não 2 bên. Bệnh tình con gái con đã một thời gian dài, sức yếu nên con gái con không làm được gì, một mình con rể của con đi làm thuê để lo cho vợ bị bệnh và 2 đứa con còn nhỏ dại. Con cảm thấy rất xót xa, nhưng vì hoàn cảnh nghèo khổ nên không biết bám víu vào đâu.

Trong lúc buồn khổ vì hoàn cảnh và bệnh tật của con gái, con đã nhận được cuộc điện thoại của một người gọi cho con giới thiệu về Lòng Chúa Thương Xót ở Giáo Điểm Tin Mừng, và tặng cho con máy nghe 300 bài giảng của cha.

Thật con vui mừng quá, vì phận người nghèo có mấy khi được ai tặng quà. Con mở máy nghe thử. Từ đó, con biết đến Lòng Chúa Thương Xót và tin vào những ơn Chúa ban phát cho con người. Hàng ngày con cứ nghe cha giảng và tin vào Chúa. Nhờ vậy giờ đây con gái con từ hơn 40 kg đã lên gần 50 kg rồi, sức khỏe tốt hơn trước, đi lại được, bệnh tình giảm nhiều, chỉ còn khoảng 20% thôi. Con đội ơn Chúa!

Xin cha cầu nguyện thêm cho con gái con được chữa lành hoàn toàn đang còn nuôi dạy 2 đứa con nhỏ. Xin cho con được mạnh khoẻ đừng bị cao huyết áp đang

làm phụ con phụ cháu. Xin cho công việc của gia đình con được thuận lợi, con cháu trong nhà chăm ngoan học giỏi.

3- Con tên là Anna Hoàng Thị Tuyết Trinh, năm nay hơn 30 tuổi, hiện đang ở giáo xứ Trinh Vương - Giáo Phận Long Xuyên.

Vợ chồng con cưới nhau được 15 năm, nhưng 10 năm không hạnh phúc vì chồng con ăn chơi bài bạc, đá gà, chơi số đề, và còn mắc vào xì ke ma túy nữa. Nhiều lần chồng con đánh đập vợ con. Dù đau khổ, nhưng con vẫn một niềm cậy trông vào ơn Chúa.

Chúa đã thương xót đến phận hèn khổ đau của con, đã thêm sức cho con được kiên nhẫn chịu đựng, vượt qua mọi đau khổ để tiếp tục làm lụng nuôi 2 đứa con được khôn lớn và ăn học đàng hoàng.

Đau khổ của con không dừng lại ở đó, chồng con còn ngoại tình với người con gái khác. Điều làm con đau khổ hơn hết là người con gái mà chồng con ngoại tình gian dối lại chính là em gái ruột của con. Chồng con và em gái con qua lại với nhau suốt 10 năm trời mà con không hề hay biết!

Giây phút phát hiện ra mối quan hệ bất chính ấy con đã đau khổ tột cùng!!! Con chỉ biết tin tưởng và bám víu vào Lòng Chúa Thương Xót, van xin Chúa thương cứu chồng con khỏi con đường tội lỗi, xin cho em gái con biết sống tốt, biết ăn năn trở lại.

Chúa đã thương nhận lời cầu nguyện của con. Chồng con bỏ nhà đi thành phố ở chung với em gái con. Sau một tháng chồng con trở về quê thì bị bắt đi cải tạo vì tội xì ke ma túy. Con tin khi ở trong tù chồng con sẽ được ơn Chúa hoán cải, và ăn năn vì tội lỗi mình đã

phạm, và khi ra tù sẽ được ơn quay về với Lòng Chúa Thương Xót. Xin cha và cộng đoàn thêm lời cầu nguyện cho chồng con được ơn hoán cải, và cho em gái con được ơn cải thiện đời sống.

Ơn thứ 2 là cái hàm mặt của con. Bảy năm trước, mỗi khi con ăn cơm là nó lại kêu hết bữa ăn không ngừng. Con liên li cầu xin Lòng Chúa Thương Xót chữa cho con được khỏi. Đến nay hàm của con đã hoàn toàn trở lại bình thường rồi. Con xin tạ ơn Chúa!

Ơn thứ 3 là từ khi con biết đến Lòng Chúa Thương Xót thì sáng nào con cũng siêng năng đi lễ, nhờ vậy tâm hồn con thấy bình an!

Có một lần con bị té xe tưởng chết rồi, nhưng được ơn Chúa che chở mà con được bình an. Tình yêu Chúa dành cho con thật lớn lao biết bao! Bởi lẽ nếu con chết đi thì không biết mấy đứa con của con sẽ ra sao nữa, ai sẽ nuôi dạy chúng đây. Chúng đã không có ba bên cạnh rồi, giờ mà thiếu mẹ nữa thì... Con xin ngợi ca tình yêu Chúa dành cho mỗi người. Alleluia. Tạ ơn Chúa!

Tuy chồng con đã làm cho mẹ con của con phải khổ sở suốt 10 năm trời, và đến giờ chồng của con phải bị tù đầy nhưng con và các con của con vẫn quan tâm đến thăm chồng con. Chồng con đi tù được 1 năm rồi, nhưng Chúa vẫn luôn thử thách con, vì có biết bao chước cám dỗ, nên lúc nào con cũng phải có đức tin mạnh mẽ, và sống đẹp lòng Chúa. Xin Chúa thêm sức để con đừng sa chước cám dỗ.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho những người chồng, người vợ đang sống sa đoạ trong tội lỗi được ơn hoán cải, quay trở về với Lòng Chúa Thương Xót, biết yêu chồng, thương vợ, yêu quý con cái.

Xin cho gia đình con cũng như những gia đình đã đang, và sắp tan vỡ được tìm lại yêu thương, "gương vỡ lại lành".

Xin máu và nước từ trái tim Chúa rửa sạch mọi hận thù ganh ghét trong trái tim chúng con, hàn gắn mọi vết nứt, những mảnh vỡ nơi linh hồn chúng con.

4- Con tên là Phạm Thị Kim Hoà, 27 tuổi, là tân tòng, hiện đang ở giáo xứ Giuse, giáo phận Long Xuyên.

Con lấy chồng được 9 năm. Chồng con là người đạo gốc. Con là người theo đạo, nhưng rất tin Chúa. Con vẫn thường xuyên đọc kinh cầu nguyện và xin Chúa thương đến gia đình bé nhỏ của con, bởi lẽ gia đình con đang sống ngập tràn trong đau khổ. Nhờ ơn Chúa, từ khi vô đạo đến giờ con cảm thấy rất tin đạo, biết đọc kinh, cầu nguyện, được người này người kia hướng dẫn.

Điều làm con đau khổ là 3 năm nay vợ chồng con không được thuận hoà, và suốt 9 năm qua chồng con không hề đi lễ. Con khuyên chồng con đi xưng tội thì chồng con nói: "Xưng tội mà lại phạm tội thì xưng làm gì?"

Trong lúc con cảm thấy rất buồn vì không khuyên được chồng thì được một người giới thiệu về Lòng Chúa Thương Xót. Con đã cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót thương ban ơn biến đổi, giúp chồng con quay trở lại đạo.

Chúa đã thương nhận lời ban ơn cho chồng con, hơn 3 tháng nay đã siêng năng đi lễ.

Trong những lúc vợ chồng bất hoà, con bị chồng đánh đập, bị nhà chồng đối xử tệ bạc chỉ vì con là người ngoại đạo... những lúc như thế con vẫn thầm thì cầu nguyện trong nước mắt. Chính Lòng Chúa Thương Xót

đã giúp con xoa dịu mọi nỗi đau, giúp con giữ lòng vững tin thác vào Chúa, vẫn biết yêu thương những người làm khổ mình. Một lần nữa con xin tạ ơn LTXC.

Xin dâng đầy tình yêu Chúa trong trái tim mỗi người chúng con để chúng con biết yêu thương và tha thứ cho nhau, bỏ đi những thù hận, ganh ghét, để tâm hồn luôn được bình yên trong Lòng Chúa Thương Xót !

Mẹ ruột của con là một người ngoại đạo, bị bệnh ung thư máu, sức khỏe suy kiệt, không thể ăn uống được gì. Con đã nhắn tin xin cha cầu nguyện cho mẹ con, và mẹ của con đã ăn uống lại được rồi. Thật chỉ có ơn Chúa mới làm cho mẹ con được như vậy.

Cách đây mấy tháng con muốn tìm việc làm kiếm thêm thu nhập để lo cho gia đình, nhưng không thể kiếm được việc làm. Con đã cầu xin Chúa và Mẹ giúp con tìm được việc làm. Đến nay con đã có công việc ổn định để lo cho gia đình vượt qua khó khăn trước mắt.

Tháng 10 vừa qua, con gái 5 tuổi của con bị chó cắn, đã được chích ngừa nhưng bị hành sốt quấy khóc, trong khi đó con phải đi làm không thể nghỉ ở nhà chăm sóc con gái con được. Ai đã làm mẹ cũng hiểu con lo lắng như thế nào. Buổi trưa nghỉ làm con tranh thủ nhắn tin xin cha cầu nguyện cho con gái của con được bình an. Liền sau đó, chồng con báo là con gái của con đã hết sốt. Con quá vui mừng, đúng là ơn của Lòng Chúa Thương Xót đã đổ xuống trên gia đình con.

*Sông nước miền Tây
những ngày cuối năm
thanhthaohanhan@gmail.com*

**góc thơ Xuân*

CHÚT QUÀ DÂNG CHÚA

N òi con đã được đổi thay
Từ khi có Chúa mỗi ngày mỗi xuân
Chúa ơi bao nỗi ưu phiền
Chúa đem đi hết đời con thanh bình.

Chúa mang tội đến thập hình
Cho con được sống bình minh trọn đời
Con yêu Chúa lắm Chúa ơi
Nói sao cho hết những lời tạ ơn.

Kể sao cho hết nguồn cơn
Bao lần Chúa đến cứu con đúng kỳ
Chúa là nguồn sáng con đi
Chúa ơi con chẳng sợ chi nữa rồi.

Cho dù vật đổi sao dời
Con luôn vững bước bên lòng xót thương
Nơi Cha vinh hiển sáng loà
Dẫn con bên bước đường xa gập ghềnh.

Đôi chân con vẫn nhẹ tênh
Bình an ách nhẹ bên mình con mang
Đêm nay năm mới xuân sang
Xin lòng thương xót ban nhiều phước an

Dâng lòng thành kính lên Cha
Mong Cha nhận lấy chút quà lòng con.

*Chứng Nhân LTX tại Hải Ngoại

HOA XUÂN DÂNG CHÚA

1- Texas - Hoa Kỳ

Con tên Maria Phạm Thị Liễn, 57 tuổi, hiện ở nhà số 3389 Samrayburn Carrollton TX 75007 USA.

Cảm ơn cha và cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót đã cầu nguyện cho gia đình con được rất nhiều ơn.

Chúa đã ban cho con gái con là Teresa Nguyễn Phạm Bích Ngọc 29 tuổi, và con dâu con là Teresa Kim Hằng, 31 tuổi, cả 2 đã có thai. Xin cho hai người con của con tới ngày sanh được mẹ tròn con vuông. Con rể của con mắc chứng bệnh vảy nến, Chúa đã chữa cho khỏi bệnh. Con rể con ngoại đạo người Campuchia.

Con dâu con là Teresa Kim Hằng, 31 tuổi, có đưa con gái 5 tuổi, đang có thai đứa thứ hai là con trai. Khoảng 2 năm trước, Kim Hằng mắc chứng bệnh gần như tâm thần. Gia đình con rất lo lắng, không biết Hằng có trở lại bình thường không, nhưng Lòng Chúa Thương Xót đã chữa lành bệnh. Con dâu con bây giờ khỏe mạnh. Chúa lại ban cho thêm đứa con trai.

Cảm tạ hồng ân Chúa đã ban cho gia đình con. Xin Chúa chúc lành ban bình an cho cha và cộng đoàn.

Maria Phạm Thị Liễn
lienn5761@gmail.com

2- Na Uy

Con tên là Phương Nguyễn, theo đạo Phật, đang sống ở Nauy.

Con có một ơn rất lớn đó là được biết đến Lòng Thương Xót Chúa. Con đã cảm nhận được tình thương của Chúa bao la quá. Chúa có một trái tim thật huyền bí và vĩ đại. Con đã theo dõi những bài giảng của cha hằng ngày, thật thấm thía từng lời từng câu nói của cha. Tuyệt vời lắm cha ơi!

Hôm nay con nhận ra rằng chỉ có Chúa Trời trên cao mới giang rộng vòng tay để cứu vớt những người tội lỗi như con, dù con là kẻ ngoại đạo. Cuộc sống có bao nhiêu, mà chúng ta không có cảm giác an toàn hay có một nơi để hướng về, để cầu nguyện, để ngưỡng mộ, thì cuộc đời này không có ý nghĩa gì.

Con xa nhà và sống ở Nauy. Năm con 19 tuổi. Ước gì con được biết Chúa sớm hơn, có lẽ cuộc đời con sẽ khác đi nhiều. Tận đáy lòng của con, hôm nay con ước gì con được làm con của Chúa và được theo đạo, nhưng con ở đây, con không biết nhiều về nhà thờ hay người theo đạo. Đó là ước nguyện của con được làm con Chúa. Và ước gì con có dịp được về Việt Nam và được một lần đến Giáo Điểm Tin Mừng của cha và cộng đoàn.

Con tạ ơn Chúa và cảm ơn cha đã cho con một niềm tin trong cuộc đời đầy cám dỗ này sau những lời giảng của cha và những lời kinh của Chúa. Cầu chúc cha luôn mạnh khỏe để tiếp tục rao giảng những lời hay cho chúng con. Con cảm ơn cha.

*Phương Nguyễn
phuongaithi@yahoo.no*

3- Thụy Sĩ

Con tên Phạm Ngô Thuỳ Vân, đang sống tại Thụy Sĩ, địa chỉ route de Muzot 4, 3968 veyras(valais), Switzerland.

Con xin cảm tạ Chúa. Cảm ơn cha và cộng đoàn Giáo Điểm Tin Mừng. Nguyện xin Chúa đổ tràn đầy hồng ân để cha được khỏe mạnh rao giảng Lòng Chúa Thương Xót mỗi ngày. Hồng ân Chúa ban cho chúng con và gia đình nhiều vô kể.

Con là đạo tân tông, đạo theo chồng, khi 33 tuổi con mới rửa tội. Tuy nhiên, rửa tội rồi mà con cũng chẳng hiểu nhiều gì về đạo. Sống ở nước ngoài buồn lắm, đâu phải như sống ở Việt Nam mà tối ngày ồn ào, nhộn nhịp. Ở nhà một mình cho nên tối ngày con lướt mạng rồi nghe ca nhạc. Có một lần, năm 2011, đang nghe nhạc, thấy hiện lên bài hát về Chúa, rồi bài giảng, con bấm nghe thử và thế là con biết đến Lòng Chúa Thương Xót. Từ đó con nghe bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha mỗi ngày, mỗi ngày. Con bám theo Chúa và cha không bỏ ngày nào.

Ơn con nhận được nhiều vô kể, nhưng con xin kể những ơn đặc biệt mà chúng con nhận được là chồng con Claude Genoud, không đi lễ từ khi 15 tuổi mà đến 33 tuổi khi cưới con rồi thì anh lại đi nhà thờ. Anh của chồng con là Jacques Genoud, cũng bỏ lễ gần 30 năm, và đi lễ nhà thờ lại khi cưới em gái của con năm 2015.

Ơn gần đây nhất là con bị mất ngủ, khó chịu lắm. Ngày nào mà ngủ không được thật sự nó giống như con mắ m cá sấu. Mềm nhũn người ra chẳng muốn làm gì. Vậy mà con nhắn tin nhờ cha và cộng đoàn hiệp ý cầu nguyện

thì con ngủ ngon lắm, giống như có thuốc ngủ vậy. Tạ ơn Chúa.

Và ơn tiếp theo là Chúa đã ban cho con có một người chồng hiền lành, rất yêu thương vợ. Chồng con là người nước ngoài. Nhờ ơn Chúa, gia đình chồng con sống rất đạo đức. Chồng con thì lao động chân tay, chắc do làm việc nặng nhọc nên anh bị bệnh thoát vị đĩa đệm, chạy chữa hết chỗ này chỗ kia, làm đủ mọi cách. Ơn Chúa thì chồng con cũng khỏe. Bệnh đó không được làm nặng, mà chồng con vì công việc cứ phải làm nặng. Rồi việc gì đến cũng sẽ đến, chồng con bị đau lại, ngủ không được, ngồi không được, đứng cũng chẳng xong. Con cầu xin Chúa cho chồng con gặp thầy gặp thuốc, thì gặp được ông bác sĩ nói là sẽ phẫu thuật. Ngày chồng con phẫu thuật, con có gửi thư nhờ cha cầu nguyện. Thế là mọi chuyện cũng được Chúa giúp, giờ chồng con khỏe rồi.

Ước nguyện của con là về Việt Nam để đi đến Giáo Điểm Tin Mừng làm chứng cho Chúa. Mỗi lần gặp cha, miệng con giống như bị câm không nói được gì hết. Con gặp cha năm 2016, lúc cha làm lễ ở nhà thờ Đồng Tiến.

Hôm nay con nghe một anh luật sư làm chứng là bị mất ngủ 12 năm, giờ được Chúa chữa lành, đã có giấc ngủ bình thường.

Con cũng thường xuyên bị mất ngủ như vậy, mà bữa hôm đó con nhận tin nhờ cha chuyển lời cầu nguyện đến Chúa và Mẹ, bây giờ con đã có giấc ngủ ngon rồi.

Chúc cha khỏe mạnh tràn đầy hồng ân Thiên Chúa để cha giảng Lòng Chúa Thương Xót mỗi ngày cho con người tội lỗi như con được nghe Chúa mỗi ngày.

Con mong rằng có thể đến Giáo Điểm Tin Mừng làm chứng cho Chúa về tất cả hồng ân mà Chúa đã ban cho chúng con.

Phạm Ngô Thuỳ Vân
phamngothuyvan@yahoo.com

4- Washington DC. Hoa Kỳ

Con tên là Maria Mai Vũ, hiện sống ở thành phố Tacoma Washington, Hoa Kỳ.

Cầu xin Chúa luôn gìn giữ cha khỏe mạnh và bình an. Con vui và cảm động vì cha rất bận rộn nhưng đã dành thời gian trả lời email của con. Sau khi đọc được email cha viết, con thấy mình rất ấm cúng bình an giống như con ở trong đại gia đình Giáo Điểm Tin Mừng.

Con làm việc dọn dẹp vệ sinh ở bệnh viện tâm thần. Điều mà bây giờ và đã từng ước mong là có dịp về VN để đến nhà thờ Giáo Điểm Tin Mừng.

Từ khi được nghe những bài giảng, chia sẻ của cha, con thấy mình bình an. Mỗi khi gặp phải những việc buồn, con cứ lấy những điều cha giảng về Lòng Chúa Thương Xót nói ra suy gẫm. Có lúc buồn lắm vì sức khỏe không như ý muốn và người quen qua đời, con cứ cầu nguyện và nhớ đến những lời nói đó rồi con dần dần bớt buồn...

Con cứ nghe đi nghe lại mãi cái máy nhỏ mà không biết chán, càng nghe càng thấm, nó giống như vật bất ly thân của con. Thỉnh thoảng con cũng lo vì có ngày nó hư mà chưa có dịp về VN để mua cái khác. Con thích máy 300 bài giảng lắm, vì trước mọi bài giảng có một bài hát và lâu hết điện hơn, nhiều bài giảng hơn. Chị của con đòi mượn nhưng con không cho. Nghĩ lại thấy mình ích kỷ nhưng con không thể thiếu nó được cha ạ.

Con có nghe cha làm máy 1000 bài giảng, ước gì con có thể mua được cái máy đó. Nhưng điều mà con ước mong hơn hết là mọi người thành viên trong gia đình con được ơn Chúa, biết về Lòng Chúa Thương Xót, nghe được những bài giảng, thấm vào lòng và vui sướng bình an như con. Đại gia đình con sống chia rẽ, hận thù, tội lỗi lắm, mặc dù có đạo.

Điều cuối cùng con muốn chúc mừng cha là cha đã dành thêm được một linh hồn nữa về với Chúa. Linh hồn đó là con. Con tặc lăm cha ạ. Xin cha đừng khinh ghét con, mặc dù con thấy ghét bản thân mình vì con đã làm ô uế đền thờ của Chúa, tội lỗi đầy đầu, đi nhà thờ chỉ để khoe quần áo, ganh ghét đủ cả...

Con biết Chúa quá muộn màng. Tạ ơn Chúa đã không bỏ mặc con chết rục và ban cho con ơn được học hỏi về Chúa qua những bài giảng của cha.

Mai Vũ
tacomawhitefish@yahoo.com

5- Thái Lan

Con tên là Đào Thị Hồng Hạnh, 19 tuổi, quê ở Quảng Bình, hiện là sinh viên năm thứ nhất du học sinh tại nước Thái Lan.

Con là người ngoại đạo. Từ hồi còn nhỏ, hễ nghe ai theo đạo và có đạo thì con có cảm giác rất sợ và còn kì thị họ nữa. Có lẽ vì chung quanh con không một ai có đạo hay là người theo đạo, và một phần cũng bởi vì có những tấm gương và hình ảnh xấu về Công Giáo làm cho hình ảnh Chúa trong mắt mọi người và trong mắt con rất tệ.

Cứ như vậy cho đến một ngày con được Chúa thử thách, cho con có người yêu là đạo Công Giáo. Con chưa bao giờ nghĩ con sẽ yêu một người có đạo, vì gia đình con

gia giáo và ông bà anh chị con làm bên công an nhiều, nên để quen và yêu một người Công Giáo là rất khó.

Ban đầu con chỉ đến với Chúa vì yêu anh, nhưng con khô khan với Chúa lắm. Mỗi khi anh dẫn con đến nhà thờ đi lễ, con đi cho có lệ và vì tò mò. Con sợ Chúa. Con tự hỏi Chúa là ai mà sao mọi người lại tin vậy. Nhìn mặt Chúa sao sợ đến thế. Tại sao Chúa lại bị treo trên hai thanh gỗ như thế? Sao đi lễ mọi người phải hát và đứng lên ngồi xuống như vậy? Con hơi khó chịu và không thích đi lễ cho lắm. Nhưng Chúa không bỏ con. Chúa giúp con vượt qua các thử thách của cuộc sống, qua thăng trầm của tình yêu. Chúa đã âm thầm giúp đỡ con mà con không hề hay biết.

Mãi đến năm 2017, người yêu bảo con hãy nghe cha giảng về Lòng Chúa Thương Xót trên youtube. Từ đó con bắt đầu có tình cảm với Chúa. Con bắt đầu yêu Chúa. Con biết yêu thương mọi người hơn, và con nhận ra con thật may mắn khi được biết đến Chúa, biết đến cha và cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót. Từ khi nghe cha giảng về Lòng Chúa Thương Xót, con bắt đầu học đọc kinh và cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót. Mỗi lúc gặp khó khăn trắc trở vui buồn, con đều cầu nguyện và cảm ơn Chúa. Con cảm thấy càng ngày mình càng yêu Chúa nhiều hơn.

Con tạ ơn Chúa vì đã trao Người Con Một của Ngài đến yêu con, một đứa con ngoại đạo khô khan với Chúa. Cảm ơn Chúa đã đến giúp đỡ chăm sóc, ở bên con mọi lúc. Bản thân con cũng là một đứa con nhiều tội lỗi.

Xin Chúa cho con được lãnh nhận Bí Tích Rửa Tội để thành con của Chúa. Xin cho con thành một tấm gương tốt để đi rao giảng Lòng Chúa Thương Xót cho

những người tội lỗi và ngoại đạo như con, những người bỏ đạo, những người đau ốm bệnh tật, nghèo khó được biết đến Chúa.

Chúc cha và cộng đoàn luôn khoẻ mạnh để rao giảng và loan truyền Lòng Chúa Thương Xót cho nhiều người.

*Đào Thị Hồng Hạnh
daothihonghanh99@gmail.com*

6- Roma (Vatican)

Con là nữ tu Maria Thê-mê, hiện đang ở Roma.

Con tiếp tục xin cha cầu nguyện cho hai người được ơn nhận biết Lòng Chúa Thương Xót và sự hiện diện từ mẫu của Đức Maria mà con đã xin cha cầu nguyện gần 1 năm nay.

Con vẫn cố gắng trung thành cầu nguyện và lần chuỗi từng ngày và nghe các chứng từ như cha đã khuyên con.... Dù Chúa hình như vẫn thinh lặng với con.

Xin cha cầu nguyện cho con được vững vàng trong đức tin, trong lời cầu nguyện và trong niềm xác tín vào Lòng Chúa Thương Xót... vì đôi khi con giới thiệu cho những người khác về Lòng Chúa Thương Xót và về những gì cha đang làm, người ta cứ cười con thôi.

*Nữ tu Maria Thê-mê - Roma
srthemfma@gmail.com*

7- Ả Rập Xê Út

Con tên là Lê Thị Tuyết Mai, đang làm người giúp việc nhà bên Ả Rập Xê út.

Ôi! Lòng thương xót Chúa thật tuyệt vời. Tạ ơn Chúa. Cám ơn cha. Hôm nay sau hơn 1 năm con mới đọc

được mail của cha. Dù cha đã trả lời con từ rất lâu. Con xin lỗi cha.

Tạ ơn Chúa. Đây như là một dấu chỉ bên ngoài rõ ràng là dù cho con có như thế nào thì Chúa vẫn luôn ở bên con, không bao giờ bỏ rơi con. Thế mà nhiều khi con không để ý, thậm chí còn không quan tâm đến Chúa.

Xin cha cầu nguyện thêm cho con, vì con chỉ nhớ đến Chúa khi nào con mệt mỏi và buồn phiền thôi.

Nhờ ơn Chúa ban sức mạnh, con đã làm Oshin ở đất nước Ả Rập này được 15 tháng 10 ngày rồi. Con chỉ biết tạ ơn Chúa và con xin kể những ơn Chúa ban xuống trên bản thân con.

Mới nhất là ơn cho linh hồn con nhận biết mình tội lỗi xấu xa và tồi tệ. Và Chúa đang chữa lành dần dần cho linh hồn con. Hiện nay con biết lần chuỗi Lòng Thương Xót Chúa vào 3 giờ chiều mỗi ngày, và 1 tháng con làm được 3 tuần cử nhật kính Lòng Thương Xót Chúa, mặc dù có nhiều lần con không chăm chú và còn suy nghĩ lung tung, vì vào 3 chiều con phải làm việc. Bên Ả Rập này, người giúp việc nhà (oshin) phải làm nhiều việc quá sức tưởng tượng của con. Nhưng nhờ vậy mà con mới thấy Chúa ở bên con nâng đỡ và thêm sức cho con từng giây từng phút.

Trước đây con thường nghe máy 500 bài giảng của cha khi làm việc. Có lần con vừa rửa nhà vệ sinh vừa nghe cha giảng, máy bị rớt văng tung toé ra. Con hoảng sợ vì lỡ máy bị vỡ hư không nghe được thì chắc con trầm cảm mà chết ở đất khách này. Và phép lạ đã diễn ra trước mắt con. Cái máy sau khi được lắp ráp lại thì vẫn nói bình thường, dù bị nước vô và bị nứt lòi cả bộ kim loại nguồn. Ôi khi đó con mừng quá chỉ biết làm dấu và tạ ơn Chúa thôi.

Mặc dù mang tiếng là đạo gốc, hồi còn thiếu niên con cũng tham gia giáo lý viên 2 năm, vậy mà con là kẻ khô khan nguội lạnh lắm. Trước đây khi có Wi-Fi thoải mái con

chỉ nghe nhạc trẻ, xem phim tình cảm kiếm hiệp hoặc chơi facebook cho hết thời gian, không tìm được niềm vui thực sự nào ở đó cả. Con không biết Lòng Thương Xót Chúa vẫn dõi theo con từng giây phút.

Khi bà chủ không cho kết nối Wi-Fi nữa, con bắt đầu tranh thủ nghe và tải về máy rất nhiều bài hát về Chúa và Mẹ Maria, nhất là những bài giảng của cha về Lòng Chúa Thương Xót. Con thấy thật tuyệt vời và tìm lại được niềm vui của đời con.

Mới đây nhờ ơn Chúa con đã nghe và tải về được CD cha đọc "Nhật ký Lòng Thương Xót Chúa nơi linh hồn tôi của thánh nữ Fausstina". Ôi tạ ơn Chúa. Thật tuyệt vời.

Bây giờ con không còn trách thầm bà chủ Á Rập của con như trước nữa. Con biết họ đối xử với con như vậy để con trở nên giống Chúa Giêsu hơn mà thôi. Nhờ ơn Chúa bây giờ con mới có can đảm để làm việc tốt hơn cho họ. Và vì họ như vậy nên con mới có thời gian và cơ hội để nói chuyện với Chúa qua việc đọc kinh, lần chuỗi và cầu nguyện dù con chỉ làm được ít ỏi, nhưng con biết đó là ơn Chúa thôi chứ sức con không bao giờ làm được.

Và còn rất nhiều ơn khác mà con nhận được nhưng xin viết vào mail sau cha nha.

Xin Chúa ban sức khỏe phần hồn và phần xác cho cha và cho từng người trong cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót để đem nhiều con chiên lạc giống như con về với lòng thương xót vô biên của Chúa.

Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương.

Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa.

lethituyetmaiaz1993@gmail.com

*Chuyên mục : Chia sẻ Phụng Vụ

MÙA CHAY
- MÙA HÂN HOAN
- MÙA VUI MỪNG

*“Mồ hôi đầm mặt, người mới có bánh mà ăn,
cho đến lúc người về lại bụi đất,
vì tự đất người đã được rút ra” (Kn 3,19a)*

Ngày Tết dân tộc cũng đã qua đi, bao nhiêu nhộn nhịp hòa lẫn với ít nhiều mệt mỏi ưu tư rồi cũng đã qua đi, nhưng những khó khăn trong cuộc sống vẫn còn ảnh hưởng nặng nề trên đời sống của mọi thành phần trong xã hội. Đi đến đâu cũng nghe những tiếng thở dài não ruột vì đầu năm đã thất nghiệp, nợ nần, bị phá sản, vật giá leo thang mà đồng lương đầu năm lại không to thêm tí nào. Nhiều công ty có nguy cơ phải đóng cửa vì càng làm càng thua lỗ. Bên Đức, bên Pháp, bên Mỹ, và ngay ở Việt Nam có những

nhà doanh nghiệp làm ăn thua lỗ đã tự tìm đến cái chết để giải quyết vấn đề! Trong bối cảnh bức tranh kinh tế tài chính toàn cầu xám xịt đó, chúng ta lại bước vào Mùa Chay.

Mùa của màu tím. Có phải đó là màu tím thê lương ảm đạm, buồn tái tê không?

Có phải là mùa khóc lóc rên la đến “tím cả chiều hoang biển biệt” không?

Mùa Chay có phải là mùa than khóc, u sầu, ăn chay đền tội không?

Đặt hết niềm tin tưởng vào Đức Giêsu, chúng ta xác định: Mùa

Chay là mùa vui mừng, mùa hân hoan, vì là thời gian mà Hội Thánh dành để cho chúng ta được gặp lại Thiên Chúa. Đó là mùa hồng ân, vì là thời gian của những đứa con hoang đàng hồi tâm quay về để nhận lại địa vị làm con của Cha. Vui mừng vì người Cha không bao giờ nhắc lại tội lỗi của đứa con biết thống hối ăn năn, mà chỉ nghĩ đến bù đắp, bồi dưỡng và trả lại cho nó những gì nó đã làm mất: *“Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bé đã vỡ bèo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy...”* (Lc 15,22tt).

Vậy Mùa Chay chính là mùa những đứa con phải ngửa mặt lên nhìn Cha mình với tấm lòng vô cùng yêu mến, biết ơn, với đôi mắt đẫm lệ, vui sướng vì được tha thứ, được xót thương.

Kinh Thánh nói: Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào sa mạc. Chúng ta biết sa mạc là vùng hoang địa nóng cháy khô cằn, không có màu xanh cây cỏ, không có sự sống.

Adam được Thiên Chúa cho vào vườn địa đàng, vùng đất phì nhiêu sữa mật. Nhưng Adam đã phạm tội, biến vườn địa đàng thành sa mạc. Adam đã đánh mất địa đàng của mình và của nhân loại.

Tội đã làm vùng đất chảy sữa và mật trở thành nghèo nàn gai góc. Adam xuất từ đất, nên tội cũng biến lòng Adam và lòng mọi người thành gai góc. Gai góc với Thiên Chúa và gai góc với nhau. Kết quả đích điểm cuối cùng của nhân loại là nắm mồ tối tăm của sự chết.

“Đức Giêsu được Thần Khí dẫn vào sa mạc, ăn chay cầu nguyện 40 đêm ngày”, Đức Giêsu vào sa mạc biến sa mạc chết khô cằn cỗi thành sự sống vui tươi. Tin Mừng Marcô nói:

“Đức Giêsu ở giữa dã thú và các Thiên Thần hầu hạ Người” (Mc 1,12-13).

Đức Giêsu vào sa mạc thì gai góc không còn nữa. Người giao hòa vạn vật với Thiên Chúa: “Người ở giữa dã thú”. Việc ăn chay cầu nguyện trong lòng mến và trong sự vâng phục ý Cha của Đức Giêsu đã lấy lại tất cả những gì Adam đã làm mất. Bằng sự chết thập giá và sự sống lại vinh quang, Đức Giêsu đã phục hồi sự sống muôn đời cho Adam và cho cả nhân loại.

Nếu Đức Giêsu không ăn chay, thì tất cả mọi việc ăn chay của chúng ta đều vô nghĩa và vô ích, vì nó chỉ là một hành động làm khổ thân xác, không xóa được tội, cũng không mang lại được ơn cứu độ.

Việc ăn chay của người tín hữu chỉ trở nên tràn đầy công phúc khi họ biết hối cải, tin vào Đức Giêsu, đón nhận Người vào cuộc đời mình, để việc chay kiêng của mình được nên một với sự chay thánh của

Đức Giêsu. Lúc ấy mọi tội lỗi được xóa, mọi công phúc sẽ được ban dư dật từ nơi trái tim giàu có vô phương dò thấu của Đức Kitô Phục Sinh, và không còn án phạt nào đè nặng trên những kẻ đã ở trong Đức Kitô nữa: *“Vây giờ đây, những ai ở trong Đức Kitô Giêsu thì không còn bị lên án nữa.”* (Rm 8,1).

Sứ điệp quan trọng trong Mùa Chay là: Đức Giêsu là Đấng yêu mến chúng ta, đã tỏ mình ra cho chúng ta biết Người là ai, để cho chúng ta vui mừng đặt tất cả niềm tin tưởng vào Lòng Thương Xót của Người. Đức Giêsu nói: *“Ai yêu mến Thầy, thì sẽ được Cha Thầy yêu mến. Thầy sẽ yêu mến người ấy, và sẽ tỏ mình ra cho người ấy.”* (Ga 14,21b).

Khi Thiên Chúa tỏ cho nhân loại biết Đức Giêsu là Con yêu dấu của Ngài, thì Ngài cũng ban cho nhân loại một lệnh truyền: *“Đây là Con Ta yêu dấu, hãy*

vâng nghe lời Người” (Mc 9,7b).

Nghe lời Đức Giêsu là gì? Đức Giêsu đang nói gì với tôi trong Mùa Chay năm nay?

Đức Giêsu sau khi kiêng chay 40 ngày thì Người nói với mọi người: **“Hãy hối cải và tin vào Tin Mừng”**, nghĩa là tin vào Đức Giêsu.

Tin vào Đức Giêsu không phải là đứng ngoài Đức Giêsu để ăn chay hãm mình, làm việc lành phúc đức, mà là đón nhận Người vào cuộc đời mình. Đức Giêsu nói: **“Hãy lưu lại trong Ta. Ta là cây nho, anh em là cành nho”** (Ga 15,4-5).

Đức Giêsu muốn chúng ta kết hiệp với Người **“như chim liền cánh như cây liền cành”**. Tình yêu là thế.

Chúng ta đau khổ, vì tất cả chúng ta đã đánh mất thiên chức làm Con Thiên Chúa. Cành đã rời cây làm sao mà tươi được. Loài người kể từ khi Adam phạm tội đã trở thành

những đứa con hoang đàng. Hôm nay một con người có danh hiệu là Giêsu, đến để làm con thay cho tất cả chúng ta. Người kêu mời chúng ta hãy quay về để được Thiên Chúa trả lại cho tất cả những gì chúng ta đã làm mất. Đó là “Chức vị làm Con Thiên Chúa”. Lúc ấy chúng ta sẽ trở thành cành nho tươi mơn mớn, trĩu nặng trái thơm ngọt mọng chín, vì chúng ta có Đức Giêsu, Đấng quyền năng và giàu lòng thương xót ở trong chúng ta. Nếu chúng ta ở ngoài Đức Giêsu, hay ở bên cạnh Đức Giêsu, thì dù có đạo đức đến đâu, chúng ta vẫn ở trong tối tăm của sự chết, vì chúng ta chưa phải là con. Thiên Chúa chỉ nhìn thấy những kẻ ở trong Con của Ngài, nếu chúng ta ở ngoài Đức Giêsu, thì Thiên Chúa chẳng hề biết chúng ta là ai.

Cho nên việc cốt lõi trong Mùa Chay và trong suốt đời người tín hữu là Tin vào Đức Giêsu và đón nhận Người. Nếu việc tin và

đón nhận Đức Giêsu không có trong tôi thì tất cả mọi chay kiêng, hãm mình nguyện ngắm trong Mùa Chay, chỉ làm tôi mất thì giờ và thêm mỗi một phần xác, vì những việc đó chẳng có khả năng mang lại phần rỗi cho tôi.

Như vậy Mùa Chay không phải là mùa than khóc xót thương thân phận mình, hay xót thương Đức Giêsu. Mùa Chay là mùa vui mừng hân hoan, hăm hở dẫn bước quay về nhà Cha. Mùa Chay là mùa tích cực đáp ứng lời kêu mời của Đức Giêsu Chúa chúng ta: *“Hãy hối cải và tin vào Tin Mừng”*.

“Mồ hôi đầm mặt người mới có bánh mà ăn, cho đến lúc người về lại bụi đất, vì tự đất người đã được rút ra” (Kn 3,19).

Đây là án phạt giáng xuống trên Adam và tất cả nhân loại, nhưng hôm nay án ấy không còn nữa. Vì

Thiên Chúa đã giáng xuống trên Con của Ngài là Đức Giêsu Kitô rồi.

Mùa Chay này, cho dù cuộc sống còn rất nhiều khó khăn cơ cực, chúng ta cũng hãy vui mừng tạ ơn Thiên Chúa và ngược mắt lên Đức Giêsu, Đấng đã chết thay cho tội lỗi chúng ta, rồi tin tưởng đặt tất cả mọi việc lành phúc đức ăn chay hãm mình của chúng ta vào trái tim yêu dấu của Người. Lúc đó chúng ta sẽ có đầy đủ công nghiệp đáng thưởng trước mặt Thiên Chúa, và sự bình an của Thiên Chúa vượt quá mọi suy tưởng sẽ canh giữ lòng trí chúng ta trong Đức Giêsu Kitô (Pl 4,7).

Lạy Chúa Giêsu Kitô nguồn chay thánh và nguồn sự sống của con, xin ban Thần Khí mở lòng con, để con hồi tâm quay về đón nhận Chúa trong Mùa Chay 2019 này và trong suốt đời con. Amen

Lm. Giuse Trần Đình Long
Mùa Chay 2019

Trong Mùa Chay, người Công giáo luôn được khuyến khích đến với bí tích Giải tội. Để giúp các tín hữu xét mình chuẩn bị xưng tội, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa ra một số gợi ý. Sau khi giải thích ngắn gọn về lý do tại sao cần phải xưng tội – **“bởi vì chúng ta đều là những người tội lỗi”**– Đức Thánh Cha đặt nhiều câu hỏi cho việc xét mình để có thể xưng tội “cách tốt nhất”.

Bài giảng trong một Thánh lễ tại Roma, Đức Thánh Cha Phanxicô nói rằng: “cách tốt nhất để bảo vệ tâm hồn là xét mình mỗi ngày, để xem mình đã làm điều gì xấu, đã thiếu sót điều gì tốt đối với Chúa, với tha nhân và với chính mình”.

ĐỨC THÁNH CHA CÓ LỖI !

*(Lá thư của Lm Antoine Teixeira, Brazil
gửi ĐTC Phanxicô, ngày 15 -9- 2018)*

Kính thưa Đức Thánh Cha Phanxicô,

Quả thật, Đức Thánh Cha có lỗi!

Đức Thánh Cha có lỗi vì là một con người và không phải là một thiên thần!

Đức Thánh Cha có lỗi vì khiêm tốn chấp nhận rằng mình đã sai lầm và cầu xin sự tha thứ cho chính

mình và cho cả chúng con nữa. Trong khi điều này đối với nhiều người lại không thể chấp nhận được.

Đức Thánh Cha có lỗi bởi vì ngài không muốn làm một vị thẩm phán, một con người của luật lệ, nhưng là một mẫu gương và nhân chứng của lòng thương xót.

Đức Thánh Cha có lỗi vì đã từ bỏ truyền thống sống trong cung điện và chọn cuộc sống như những người bình thường.

Đức Thánh Cha có lỗi vì đã khước từ sự xa hoa của Vương cung Thánh đường Thánh Gioan Latêranô, và ưa thích viếng thăm sự nghèo khổ nơi những nhà tù, trại trẻ mồ côi, bệnh viện, vv.

Đức Thánh Cha thật có lỗi!

Đức Thánh Cha ngừng hôn những đôi chân thơm tho của các vị hồng y, nhưng lại hôn bàn chân “bẩn thỉu” của những phạm nhân, phụ nữ, bệnh nhân, những tín đồ thuộc các tôn giáo khác, và những người “khác biệt”!

Đức Thánh Cha đáng bị lên án vì đã mở cửa đón nhận những người tị nạn, và bởi trước những vấn đề đau buồn cần được giải đáp, ĐTC chỉ trả lời một cách đơn giản: “Tôi là ai mà dám phán xét?”

Đức Thánh Cha đáng bị đày đọa vì thừa nhận sự yếu đuối của mình bằng cách xin chúng con cầu nguyện cho, trong khi nhiều người yêu cầu Đức Thánh Cha phải giáo điều, bất khoan dung, và quan liêu.

Đức Thánh Cha bị quy kết cho thật nhiều thứ tội, như “những phường phản bội,” “hạng bị dứt phép thông công,” và “kẻ lai căng,” những người nhờ Đức Thánh Cha đã tái khám phá khuôn mặt xinh đẹp của Chúa Kitô đầy dịu dàng và thương xót.

Đức Thánh Cha có lỗi vì đã chỉ ra bản chất thực của sự việc, và không ngừng nhắc nhở các giám mục rằng họ không phải là những mục tử ở sân bay, nhưng phải mang lấy “mùi chiên của họ.”

Đức Thánh Cha có lỗi vì đã xé toạc những trang sử bất khoan dung và thứ luân lý khô khan, tàn nhẫn, và ban tặng chúng con vẻ đẹp của lòng từ bi, nhân hậu và sự chân thành.

Đức Thánh Cha có lỗi vì đã mở mắt chúng con, những người tự cho mình thông minh và lý lẽ, nhất là con mắt của trái tim.

Đức Thánh Cha có lỗi vì muốn mang lấy thập giá của Giáo Hội thay vì mua vui cho những ánh mắt, bàng quan trước những nỗi đau và nước mắt của nhân loại thời đại chúng ta.

Đức Thánh Cha có lỗi vì không chịu đựng những tội ác ghê tởm nhân danh Thiên Chúa, và những người rao giảng về Chúa nhưng lại sống đối nghịch với Chúa.

Đức Thánh Cha có lỗi vì, do lòng thương xót, dám tìm kiếm sự thật và công lý, thay vì thình lạng, giấu giếm, giảm thiểu hoặc bỏ qua.

Đức Thánh Cha có lỗi vì không muốn một Giáo Hội của đặc quyền, lợi ích, và vinh quang, và dạy cho chúng con sức mạnh của việc phục vụ, sự giàu có của việc rửa chân, và sự vĩ đại của tinh thần đơn sơ.

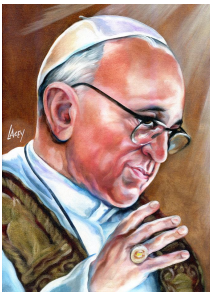
ĐTC Phanxicô, hãy để người ta đổ lỗi cho ĐTC những “tội ác” này.

Đức Thánh Cha biết rằng bên cạnh ĐTC là vô số những anh chị em nam nữ không phải là thiên thần như ĐTC, nhưng là những người yếu đuối, những tội nhân, những người hy vọng Chúa Kitô gìn giữ chúng ta và cho chúng ta.

Đức Thánh Cha nên nhớ rằng có một làn sóng rất lớn của những tâm hồn luôn cầu nguyện cho ĐTC mọi giây phút; vì ĐTC, họ sẵn sàng mạo hiểm cả mạng sống mình. Họ bước theo ĐTC như đoàn chiên tin tưởng vào mục tử của họ.

Chính Đức Kitô đã ủy thác nơi ĐTC sứ mệnh chèo lái “con thuyền” Hội Thánh. Chúa sẽ ban thêm sức mạnh cho ĐTC theo đuổi con đường “tội lỗi” này, con đường đã được thực hiện thật tốt trên thế giới và trong Giáo Hội.

Cảm ơn Đức Thánh Cha đã trở nên “tội lỗi” để làm cho Hội Thánh nên xinh đẹp như Chúa Giêsu hằng mong ước!!

*Thư của Lm Antoine Teixeira, Brazil
gửi ĐTC Phanxicô, ngày 15-9-2018*

TẢN MẠN XUÂN

Nhất trời đang giao thời chuyển từ mùa đông giá rét sang tiết xuân ấm áp. Như vậy là một năm nữa sắp qua đi! Những lo lắng, những gian lao, những bươn chải của năm cũ đã khép lại. Giờ là lúc chúng ta “quảng gánh lo đi mà vui sống”. Giờ là lúc ta được nghỉ ngơi, vui thỏa. Giờ là lúc chúng ta sum vầy, đoàn viên.

1. Không khí đón tết

Tôi thích không khí đón Tết hơn là không khí Tết. Bởi 3 ngày xuân, bên cạnh niềm vui còn có nỗi lo nơm nớp vì sợ... hết Tết. Không khí đón Tết, niềm háo hức bóc từng tờ lịch để mong chờ ngày Tết đến thật tuyệt vời. Cuộc sống như dài thêm, niềm vui sống và làm việc như tăng thêm trong những ngày này. Nói về không khí đón Tết, xin điểm qua một số nét chính sau:

Tảo mộ. "Tảo mộ" theo từ Hán Việt nghĩa là sửa sang lại mộ cho mới! Theo phong tục tập quán của người Việt Nam ta, hàng năm cứ đến tháng 12 âm lịch thì nhà nhà kéo nhau đi tảo mộ. Sau khi sửa sang lại mộ

chí thì khẩn mời tổ tiên về ăn Tết với con cháu! Ngày xưa, các năm mồi được đắp bằng đất nên chỉ sau một thời gian ngắn cỏ mọc um tùm. Cỏ mọc nên cần phát quang, dọn dẹp. Ngày nay, ngôi mộ đã được bê tông hóa nên việc tảo mộ cũng trở nên nhẹ nhàng hơn. Quê tôi nói riêng và người Công giáo Việt Nam nói chung, tối thiểu có hai dịp "tảo mộ" trong năm là trước tháng Linh hồn (tháng 11), và trước ngày Tết nguyên đán. Như đã nói, do ngôi mộ đã được bê tông hóa nên dịp này con cháu chỉ phải nhổ vài cây cỏ, lau chùi ít bụi bám trên năm mộ, cắm hoa và đặc biệt nhất là thắp hương cho người quá cố. Nơi giáo xứ tôi sinh sống và các vùng lân cận thường có một thánh lễ khá đặc biệt, rất trang trọng và xúc động vào chiều mùng 2 Tết – ngày kính nhớ tổ tiên tại nghĩa trang. Cũng cần phải nói thêm rằng, trước đây, khi đạo Công giáo mới du nhập vào Việt Nam, do hiểu nhầm nên những người bài Công giáo đưa việc kính nhớ tổ tiên để tẩy chay tôn giáo này! Do vậy, một thời gian dài, nhiều người vẫn không có thiện cảm với đạo Công giáo. Việc dành hẳn một trong ba ngày Tết – đặc biệt nguyên cả tháng 11, tháng linh hồn để chúng ta tưởng nhớ tổ tiên, cầu nguyện cho người đã chết là nét đẹp đầy tính nhân văn, là câu trả lời cho sự hoài nghi trên.

Dọn nhà cửa. Song song với việc tảo mộ - ngôi nhà của kẻ đã khuất, việc dọn nhà cửa của người sống cũng luôn được chú trọng. Nhà người Việt thường không rộng, lại là tam tứ đại đồng đường – nhiều thế hệ, nhiều người chung sống dưới một mái nhà. Chính vì thế, nhà cửa thường rất bề bộn, không ngăn nắp. Thôi thì thời thế, thế thời thời phải thế! Nhưng đó là chuyện trong năm, còn dịp Tết thì phải khác. Những ngày giáp Tết nhà nào cũng tất bật dọn dẹp trong nhà ngoài ngõ.

Cánh đàn ông thì sơn phết lại tường, lau chùi mạng nhện, kê lại bàn ghế... Cánh chị em thì tổng vệ sinh, lau chùi ly chén rồi trang hoàng lại ngôi nhà cho đẹp mắt. Gom nhặt rác thải, vật dụng không cần thiết rồi đem đốt. Về các vùng quê những ngày này chúng ta hay thấy bàng bạc một màu khói trắng. Một không khí rất riêng nhưng cũng rất đặc trưng của các vùng nông thôn. Hồi ức mùi khói này đã làm cay xè ánh mắt của những người xa xứ những ngày Xuân về!

Chợ Tết. Không khí Tết thể hiện rõ nhất là văn hóa chợ Tết. Cho dù kinh tế khó khăn hay bão giá, siêu bão giá mọi người, mọi nhà đều phải mua sắm Tết. Tết về, vai mẹ thường oằn thêm một chút, tóc mẹ bạc thêm nhiều sợi. Bởi Tết có lẽ là dịp mẹ phải lao trí, lao lực nhất. Mẹ phải tính toán để đảm bảo thức ăn ngon cho cả gia đình trong ngày Tết. Mẹ phải toan tính để mua

cho các thành viên trong gia đình mỗi người một bộ đồ mới. Mẹ vừa phải lo chi phí ngày Xuân, vừa phải cân đối chi phí cho cả 365 ngày sắp tới! Tôi còn nhớ, những ngày cận Tết ở Việt Nam mẹ ngày nào cũng phải đi chợ. Mẹ hay nói đùa “mua hết chợ rồi mà

thấy vẫn còn thiếu”. Thế mới hiểu được tình mẹ bao la, thế mới biết được giá trị của cuộc sống. Nhắc đến vấn đề này lại nhớ bài thơ Chợ tết nổi tiếng của Đoàn Văn Cừ:

Người các ấp tung bưng ra chợ Tết,

Họ vui vẻ kéo hàng trên cỏ biển;
Những thằng cu áo đỏ chạy lon xon,
Vài cụ già chống gậy bước lom khom,
...Thằng em bé nép đầu bên yếm mẹ.
Hai người thôn gánh lợn chạy đi đầu.

Pháo Tết. Tôi còn nhớ không khí của những đêm ba mươi, tiếng pháo râm ran trong ngõ ngoài phố. Khắp không gian hương trầm quyện với khói pháo tạo nên một mùi hương nồng nàn, xao xuyến. Sáng mừng một Tết, nằm trong chăn nghe tiếng pháo lác đác xa gần, ra đường xác pháo đỏ vương khắp nơi, tiếng trẻ con nô đùa nghịch pháo làm cho những kẻ thích ngủ nướng cũng phải bung chăn mà thức dậy. Tất cả làm nên một không khí đặc trưng mà chỉ ngày Tết mới có. Từ năm 1994, theo quy định của Chính Phủ, lệnh cấm đốt pháo đã được ban hành. Ừ thì luật thì phải thi hành nhưng vẫn thấy đâu đây cảm giác luyến tiếc, hoài cổ.

Ngoài những điều trên, không khí đón Tết còn phải kể thêm như không khí đêm giao thừa, tiệc tất niên, mùi hương, mùi bánh tét...

2. Ấm thực ngày Tết

Người Việt khá thực tế, họ luôn xác định “có thực mới vực được đạo”. Tết là lễ hội nhưng họ cũng không quên đến chuyện ăn uống. Với người Việt, ăn Tết luôn chú ý đến vấn đề an toàn, đủ chất dinh dưỡng và hơn nữa, thức ăn còn mang đến cho họ nhiều hy vọng thành công trong Năm Mới. Ấm thực truyền thống của ngày Tết cổ truyền là bánh chưng, bánh tét, củ kiệu, các loại bánh gia truyền và rượu...Đó là cái nền chung. Khi tìm hiểu từng vùng miền của đất nước, chúng ta sẽ thấy

có vô vàn phong vị Tết hiện ra thật đặc sắc, lôi cuốn. Chúng tôi điếm qua đặc sản của ba vùng miền.

Đến Sa Pa, trong cái lạnh tê tái, bạn sẽ có dịp lót dạ bằng một gói xôi gấc đỏ ửng, ngọt lịm. Nơi đây còn có món trứng vịt... nướng mà có cố tìm đến mấy cũng không có ở dưới xuôi. Nhưng thú vị nhất vẫn là món thịt lợn xông khói của bà con người dân tộc Dao ở trong bản Tả Phìn. Nếu gặp may sẽ được

họ mời một bữa cơm Tết thịnh soạn với “thịt lợn rừng cấp nách” hay thịt hoẵng. Ngoài ra, nơi đây còn có các món rau như: ngồng su hào, đọt su su luộc ngọt lừ.

Về Cần Thơ có món chả lụa, Lạp xưởng, tôm khô, củ kiệu chua - nhất là những đòn bánh tét lá cẩm tím. Cần Thơ cũng như các tỉnh miền Tây Nam Bộ thường gói bánh chưng, bánh tét bằng nhân chuối, đậu đỏ hoặc nhân đậu xanh có vị ngọt. Món ăn vẫn được xem là thực đơn vĩnh cửu trong mâm cơm ngày Tết của người Nam bộ là món canh khổ qua nhồi thịt, thịt heo kho rệu, nhà khá giả có thêm thịt gà luộc xé phay trộn gỏi, đĩa bì cuốn. Nhiều người nhận xét, trong mâm cơm ngày Tết có hết cả các vị mặn, ngọt, chua, cay, đắng. Năm vị này tượng trưng cho ngũ hành vẫn xoay.

Nói đến văn hóa ẩm thực là nói đến Huế. Ngoài bánh tét, bánh chưng, người Huế còn thích ăn một số bánh khác như bánh su sê (phủ thê), bánh măng, bánh sen chấy, bánh dứa mặn... Các món ăn mặn cũng được các mẹ, các o chuẩn bị chu đáo từ vài hôm trước Tết. Trong các món ăn, dưa món là thứ không thể thiếu được trong mâm cỗ tết của người Huế. Dưa món gồm

dứa (thơm) và củ cải thái miếng đem phơi sẵn trộn với ớt chín, cà muối, đu đủ, tỏi, cà rốt, nước mắm và đường. Món này phải làm trước Tết độ vài tuần lễ cho ngấm. Ngoài ra, danh mục ẩm thực Tết nơi đây còn có các món chả tôm, nem bò lụi, chả da, xà lách gân bò, chả tré, hành dầm dấm, chả lụa...

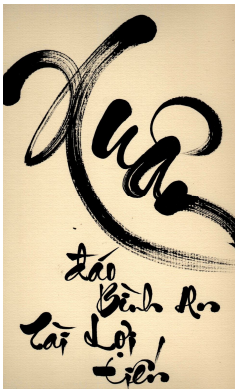
Cùng với thức ăn, trên bàn ăn ngày Tết cũng không thể thiếu các thức uống. Người trẻ thì nâng chén rượu, ly bia. Rượu phổ biến là rượu trắng, rượu nếp và rượu thuốc. Ngày nay, các loại bia đang chiếm ưu thế trong thực đơn ngày Tết. Các nhà khá giả thì có thêm rượu ngoại. Dịp này, các cụ già ngồi lại bên nhau ôn chuyện cũ và nhâm nhi chén trà.

3. Chúc Tết hay mừng tuổi?

Lâu nay, có hai khái niệm hay bị sử dụng nhầm lẫn là “Mừng tuổi” và “chúc Tết”. Rất nhiều con – cháu, khi chúc tết cha mẹ, ông bà đều nói “chúng con mừng tuổi ông bà/cha mẹ”. Thực ra, đây là một ngộ nhận đáng tiếc! Chỉ có ông bà, cha mẹ (bậc trên, hơn tuổi) mới mừng tuổi cho con cháu: mong cháu con thêm một tuổi thêm lớn khôn, thêm trưởng thành. Do vậy, con cháu phải chúc Tết ông bà cha mẹ chứ không phải mừng tuổi. Tâm lý thường tình, khi con người về già, ai cũng sợ năm hết tết đến vì thêm một năm mới đến là giảm một năm được vui sống với cháu con!

Nhắc đến chuyện chúc Tết, mừng tuổi cũng là nhắc đến các câu chúc Tết. Tết nhất, người ta hay chúc nhau sức khỏe, giàu sang và thành đạt. Tuy nhiên, cùng với thời gian, cùng bấy nhiêu nội dung nhưng những câu chúc đó đã được các thế hệ tiếp tục “nhuận sắc” thêm, trau chuốt thêm về lời văn, bồi đắp thêm yếu tố thời cuộc, cụ thể hơn về lời chúc.

“ Vừa đủ HẠNH PHÚC để giữ tâm hồn được ngọt ngào. Vừa đủ THỬ THÁCH để giữ mình luôn kiên cường. Vừa đủ MUỘN PHIỀN để thấy mình thật sự là một con người. Vừa đủ HI VỌNG để thấy mình Hạnh Phúc. Vừa đủ THẤT BẠI để giữ mình mãi khiêm nhường. Vừa đủ THÀNH CÔNG để giữ mình mãi nhiệt tâm. Vừa đủ BẠN BÈ để bớt cảm giác cô đơn. Vừa đủ VẬT CHẤT để đáp ứng các nhu cầu cuộc sống. Vừa đủ NHIỆT TÌNH để có thể chờ đợi trong hân hoan. Vừa đủ NIỀM TIN để xua tan thất bại! ”

Câu đối Tết. Câu đối ngày Xuân là thú chơi tao nhã cho mọi người, mọi nhà. Chính vì thế, ngày Xuân nếu thiếu một đôi câu đối đỏ treo trong nhà chắc hẳn là ngày Tết chưa toàn vẹn. Đôi câu đối khiến người ta cảm thấy Tết cổ truyền trở nên thiêng liêng hơn, trang trọng hơn, và đặc biệt hơn những ngày bình thường khác. Câu đối Tết thường viết vào giấy màu đỏ, vì màu đỏ tượng trưng cho sự đầm ấm, phù hợp với không khí thiêng liêng của ngày Tết cổ truyền. Màu đỏ chống được hơi sương, cái khí ẩm của mùa đông buốt giá. Những người chơi câu đối lâu năm khi chọn câu đối là cả một quá trình nghệ thuật. Câu đối thường gắn liền với hình ảnh ông đồ già : “Tối ba mươi khép cánh Càn Khôn, Sáng mồng một lỏng then Tạo hoá”

Lì xì Tết. Nghe hai tiếng "lì xì" người ta liền tưởng tới bao giấy màu đỏ, nho nhỏ bằng phần tư trang giấy học trò, bên trong có xếp mấy tờ tiền mới. Theo nhà nghiên cứu Cao Sơn thì: “Lì xì tiếng chữ là lợi

thị, đọc theo âm Quảng Đông, Triều Châu thành "Lê - i - xỉ", chỉ số tiền được cho, tặng trong các dịp đầu năm, khai trương và cả trong lễ thành hôn nữa, chứ không bó hẹp trong dịp Tết Nguyên đán. Ở Việt Nam, "lì xì" được hiểu một cách đơn giản là "tiền mừng tuổi". Lì xì nhằm cầu chúc người nhận gặp may mắn, phát đạt. Tiền này không nhằm để cất cho nặng hầu bao, mà ngụ ý cầu chúc người nhận quanh năm sung mãn, may mắn. Như vậy, khi lì xì, ý nghĩa chính không nằm ở "tiền" mà ở "tình", tức ở lòng mong ước cầu chúc con cháu hay ăn chóng lớn, vui chơi, học hành tấn tới, còn phong bì nặng nhẹ, nhiều ít (tiền) không phải là điều đáng để tâm lắm. Tiếc là hiện nay văn hóa lì xì đang bị nhiều người lợi dụng, làm biến tướng, làm giảm đi ít nhiều giá trị của nét văn hóa này.

Tết là dịp để "ôn cố tri tân". Xin ghi lại vài dòng tản mạn có tính chất hồi tưởng, hồi cố để mong gặp sự đồng cảm nơi những người cao niên, để như một sự mời gọi, nhắc nhớ cho người trẻ.

Ước mong sao cuộc sống sẽ thay đổi nhưng những giá trị truyền thống, linh thiêng của ngày Tết cổ truyền vẫn được bảo lưu và gìn giữ, nhất là đối với người Công giáo chúng ta.

GIÁO ĐIỂM TIN MỪNG THÔNG BÁO LỄ TẾT MỪNG XUÂN KỶ HỢI

Kính mời anh chị em đến tham dự
những ngày Lễ Tết tại Giáo Điểm Tin Mừng
(1201/12 Nguyễn Văn Tạo - Ấp 1 - xã Hiệp Phước -
Huyện Nhà Bè - Tp HCM)

1 - Tĩnh Tâm Đón Tết: Từ 01/01/2019 - 03/02/2019

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ
- Phát Lộc Xuân mỗi tuần vào thứ Bảy, Chúa Nhật

2- Lễ Giao Thừa 30 Tết (Thứ Hai 04/2/2019)

- 17g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót -
- 18g30: Canh Thức Đón Giao Thừa - Hái Lộc Xuân
- 19g00: Phát Quà Tết cho các em thiếu nhi nghèo
- 19g30: Thánh Lễ Giao Thừa

3- Hành Hương Đầu Năm 3 Ngày Tết

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ:

+ Mừng Một Tết (05/2/2019)

Cầu Bình An Năm Mới (*Quốc Thái Dân An*)

+ Mừng Hai Tết (06/2/2019)

Cầu cho Ông Bà Cha Mẹ (*Kính Nhớ Tổ Tiên*)

+ Mừng Ba Tết (07/2/2019)

Cầu cho Việc Làm (*Thánh Hóa Công Việc*)

- Hái Lộc Xuân LTX mỗi ngày

4- Chúa Nhật 10/2/2019 (mùng 6 Tết)

Lễ Đức Mẹ Lộ Đức – Ngày Quốc Tế Bệnh Nhân

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- * có nghi thức Cầu nguyện cho các Bệnh Nhân
- 17g00: Thánh Lễ

5 - Thứ Tư Lễ Tro 06/3/2019 (1/2 ÂL)

Giữ Chay và Kiêng Thịt

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ - có nghi thức Xức Tro

6- Tĩnh Tâm Mùa Chay:

Tĩnh Tâm Mùa Chay tại Giáo Điểm Tin Mừng
Bắt đầu từ **Chúa Nhật I Mùa Chay 10/3/2019**
đến **Chúa Nhật Lễ Lá 14/4/2019**

- 15g00: Cầu Nguyện Lòng Chúa Thương Xót
- 17g00: Thánh Lễ

***Lưu ý :** Bắt đầu từ năm 2019,
vào Thứ Hai mỗi tuần
KHÔNG CÓ THÁNH LỄ CHIỀU
tại Giáo Điểm Tin Mừng
(có giờ cầu nguyện và lần chuỗi Mân Côi, chuỗi LTX)

*Ban Mục vụ Giáo Điểm Tin Mừng
Trân trọng thông báo đến Anh chị em*